76STE JAARGANG No. 100163 ZATERDAG 11 JULI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Buitengewone Vergadering van O.A.S.

Dominicaanse Republiek trekt verzoek om wederzijdse bijstand in

Amerika stemt met Haiti en Santo Domingo tegen Venezolaans voorstel

Ambassadeur Cirgilio Diaz Ordonez van de Dominikaanse Republiek heeft de Raad van de Organisatie van Amerikaanse Staten vandaag medegedeeld, dat ingevolge instrukties, die hij van zijn regering ontvangen heeft, hij het verzoek, ingediend op 2 juli jl., tot toepassing van het verdrag van wederzijdse bijstond, intrekt. De Dominikaanse vertegenwoordiger deelde deze beslissing op een buitengewone bijeenkomst van de Raad mede, die juist was belegd om zijn verzoek te behandelen.

Hij zeide, dat de intrekking van het Dominikaanse verzoek geschiedde om het de Raad gemakkelijker te maken een oplossing voor de moeilijkheden in het Caraïbisch gebied te vinden.

Aangezien ook Haïti een eerder voorstel voor een bijeenkomst van de ministers van buitenlandse zaken heeft ingetrokken, kan de Raad van de O.A.S. een begin maken met de behandeling van de nieuwe ontwerp-resolutie betrffende de bijeenroeping van een bijeenkomst der ministers van buitenlandse zaken, die vandaag gezamenlijk door Brazilië, Chili, Peru en de Verenigde Staten is ingediend.

De Cubaanse minister van buitenlandse zaken, Raul Roa, heeft op de buitengewone vergadering van de Raad der Organisatie van Amerikaanse Staten opnieuw de redenen uiteengezet, waarom de regering van zijn land — evenals overigens die van Venezuela — zich verzet tegen de bemoeienis van de O.A.S. en van welke inter-Amerikaanse instantie ook in zaken, die hij van zuiver binnenlandse aard beschouwt.

De intrekking van de Dominikaanse klacht, aldus R.O.A., had duidelijk ten doel de bijeenroeping van een conferentie van de Amerikaanse ministers van buitenlandse zaken uit te lokken. Met klem betoogde de Cubaanse bewindsman, dat zijn land zich bij voorbaat tegen een dergelijke conferentie verzet, indien deze hoe dan ook in verband zou staan met de beschuldigingen, die door de regering van Trujillo zijn geopperd.

De Amerikaanse vertegenwoordiger Dreier, die vervolgens het woord voerde, lichtte toe, waarom zijn regering — die de ingediende ontwerp-resolutie mede-ondertekende — van mening is, dat een bijeenkomst van de ministers van buitenlandse zaken van het westelijk halfrond het enige middel is om een toestand, die op het ogenblik de vrede in het Caraïbisch gebied — een gebied, dat van vitaal belang is voor de stabiliteit op het westelijk halfrond — in gevaar brengt, grondig in al zijn aspekten te onderzoeken.

Dreier merkte op, dat het hier gaat om een „wijdvertakte krisis", en hij sprak de mening uit, dat er op het ogenblik in het Caraibisch gebied krachten bestaan, die kennelijk erop uit zijn in dit gebied burgerlijke moeilijkheden te scheppen. Met nadruk stelde de Amerikaanse vertegenwoordiger wat hij noemde „de communistische infiltratie in bepaalde revolutionaire bewegingen" in het Caraïbisch gebied aan de kaak.

Op voorstel van Venezuela besloot de Raad van de O.A.S. de behandeling van de ontwerp-resolutie voor het bijeenroepen van een conferentie der ministers van buitenlandse zaken tot een later tijdstip uit te stellen.

Voor het Venezolaanse voorstel werden 12 stemmen uitgebracht en tegen 3 (de Verenigde Staten, de Dominikaanse Republiek en Haïti). Er waren zes onthoudingen, waaronder Brazilië, Mexico en Paraguay.

Vervolgens besloot de Raad met 19 stemmen vóór het debat aanstaande maandagmiddag voort te zetten.

***

Het Frans-Amerikaans geschil

Reeds vijf jaar een geheime overeenkomst

Er bestaat reeds sedert vijf jaar een geheime overeenkomst tussen de Verenigde Staten en Frankrijk volgens welke Frankrijk het recht heeft geraadpleegd te worden voordat in een crisis-toestand van Amerikaanse luchtbases in Frankrijk gebruik wordt gemaakt, aldus is van officiele zijde te Parens meegedeeld. Deze overeenkomst was op 18 april 1954 getekend door de toenmalige minister van buitenlandse zaken George Bidault en de Amerikaanse ambassadeur Douglas Dillon.

In deze overeenkomst werd geen gewag gemaakt van problemen voortspruitende uit het opslaan van atoombommen in Frankrijk.

Van het bovenvermelde heeft een woordvoerder van het Franse ministerie van buitenlandse zaken mededeling gedaan naar aanleiding van berichten omtremt de zeggenschap van Frankrijk over eventueel op zijn gebied opgeslagen kernwapens.

Bomexplosies in Buenos Aires

Een zware bomexplosie heeft vrijdag ernstige schade toegebracht aan het gebouw van een der grootste vakbonden (industrie-arbeiders) in Buenos Aires. Omliggende winkels hadden eveneens zeer te lijden van de ontploffing.

Eerder op de dag was aan de rand van de stad een spoorbaanvak opgeblazen, het treinverkeer werd stilgelegd, een gasleiding werd opgebroken, zodat een groot gebied zonder voorraden kwam te zitten.

Persoonlijke ongelukken zijn niet gemeld.

De Koning der Belgen bracht dezer dagen een bezoek aan Nederland. Deze dagen waren gekenmerkt door een spontane hartelijkheid. Op bovenstaande foto ziet men koning Boudewijn bij zijn aankomst op Schiphol en H.M. Koningin Juliana.

****

Van de regen in de drup ....

Een jongeman had zich te ver in het water gewaagd bij Palermo en kon ternauwernood door enkele vissers gered worden. Aangezien hij niet meer bij bewustzijn was, pasten zij kunstmatige ademhaling toe. Dat werd zo hardhandig gedaan, dat de milt van de jonge man scheurde en hij bij aankomst aan land direkt in het ziekenhuis opgenomen moest worden. Zijn toestand is ernstig.

Ontwapeningsconferentie in Geneve

Deskundigen hebben rapport samengesteld ter controle van kernontploffingen

De wetenschappelijke deskundigen van de drie-mogendhedenconferentie in Geneve over een verbod van kernwapenproeven zijn ervan overtuigd dat men met behulp van 5 tot 6 kunstmanen op een hoogte van enige tienduizenden kilometers alle kernontploffingen op grote hoogte zal kunnen ontdekken. Op geringere hoogte zijn veel meer kunstmanen nodig als men het gehele aardoppervlak zou willen bewaken. Overigens zouden kernontploffingen achter de maan niet kunnen worden ontdekt.

De deskundigen hebben deze conclusies neergelegd in een rapport van 3.000 woorden over methoden voor het ontdekken van kernontploffingen op zo grote hoogte dat de radio-actieve straling buiten de dampkring kan ontsnapen. Het rapport zal aan de Amerikaanse, Britse en Russische regering worden gezonden, die moeten uitmaken op het op de conferentie zal worden besproken.

In conferentiekringen werd als eerste westelijke commentaar gegeven, dat het verslag wetenschappelijk en niet politiek is. De aanbevelingen zouden door een politieke conferentie moeten worden overgenomen. Zou dat worden gedaan, dan zo men wellicht een gemeenschappelijke satellietprogram moeten uitvoeren waarmee een belangrijke stap op het gebied van internationale samenwerking zou worden gezet.

Dag Hammarskjoeld, de secretaris-generaal van de V.N. die zich in Geneve bevindt, feliciteerde de Amerikaanse, Engelse en Russische vertegenwoordigers met het feit dat hun deskundigen er in zijn geslaagd een technisch uitvoerbaar stelsel voor het ontdekken van kernproeven op grote hoogte te ontwerpen.

Bij het stelsel van vijf tot zes satellieten zouden de banen op meer dan 30.000 km van de aarde moeten liggen en zou de onderling enige afstand zodanig moeten zijn dat het gehele aardoppervlak en de ruimte buiten de dampkring wordt overzien.

Afrikaans-Aziatische landen vestigen aandacht op Algerijnse kwestie

De 21 leden van de Afrikaans-Aziatische groep van landen in de V.N. hebben de voorzitter van de Veiligheidsraad vrijdag een brief gezonden waarin de aandacht van de raad wordt gevraagd voor de „ernst van de toestand in Algerie welke een bedreiging van de internationale vrede en veiligheid en een flagrante schending van de rechten van de mens betekent".

De ondertekenaars verzoeken niet om bijeenroeping van de raad en beperken zich tot het verzoek aan de voorzitter de brief onder de leden te doen circuleren.

De vijftienjarige Israeliër Corman, die viermaal in Parijs gepakt was bij pogingen om als verstekeling met een vliegtuig naar Israël te komen, is tenslotte toch in Israël gearriveerd. Het consulaat in Parijs had passage voor hem geboekt. Israël was door zijn vader mee naar Frankrijk genomen, maar had last van heimwee.

Aan de voet van de Kathedraal van Pecs (Hongarije) zijn in catacomben overblijfselen van een grote Christelijke begraafplaats uit de vierde eeuw ontdekt.

De president van de Cubaanse republiek, Manuel Urrutua heeft vrijdagavond op geruchten, als zou hij binnenkort aftreden als gevolg van onenigheid met zijn medebestuurders, verklaard, dat er tussen hem en premier Fidel Castro geen verschil van mening bestaat.

Vriendelijke Engelse demarces bij Argentijnse regering

Engeland heeft „vriendelijke demarches" bij Argentinie gemaakt over de „absurde" beschuldigingen van een Orgentijns Schout-bij-nacht Teodoro Hartung, de Argentijnse ambassadeur te Londen, is daartoe gistermiddag op het Foreign office ontboden, waar hij een onderhoud had met de onderminister van buitenlandse zaken, de markies van Landsdowne.

Koning Boudewijn brengt bezoek aan Noordwijk

Jeugdherinneringen opgehaald

Het korte bezoek van koning Boudewijn van België aan Nederland heeft donderdag toch nog ruimte gelaten voor een wandeltocht door de duinen bij Noordwijk, de plaats, waaraan de Belgische koning prettige herinneringen bewaart aan zijn eerste jeugdvakanties. Terwijl fotografen met opgestroopte mouwen en hevig transpirerend deze „sentimental journey" rapporteerden, ontmoette de koning talrijke oude bekenden uit deze badplaats aan de Noordzeekust.

In de avond voerde de Nederlandse Comedie in de Amsterdamse Stadsschouwburg „Troilus and Cressida" van Shakespeare te zijner er op.

Vrijdag hield koning Boudewijn zijn intocht in Den Haag, nadat hij per vliegtuig uit Soestdijk was aangekomen op het militaire vliegveld Ypenburg. Duizenden Hagenaars, reeds in vreugde-stemming omdat het onweer, dat zich donderdag boven een geblakerd Nederland had losgelaten, zich nog navierde in de vorm van plensbuien, omzoomden de natte straten, waardoorheen de vorstelijke gasten zich in gesloen auto's, voorafgegaan door marechaussees te paard, naar de ontvangst in het Binnenhof lieten rijden. De Belgische koning reist vandaag via Limburg naar zijn land terug.

Communisten eisen deelneming aan Iraakse regering

De communistische partij in Irak heeft vrijdag opnieuw deelneming aan de regering geëist. De partij heef kritiek op de gematigde politiek van de regering jegens „reactionairen".

GEZIEN door een Antilliaan

Het was een goede gedachte van de Amigoe hoofdredacteur de gedachtenwisseling te openen over „mens en macamba".

Wij hadden echter liever gezien dat dit fenomeen op iets breder veld werd geprojecteerd en bekeken als „de verhouding Antilliaan - niet Antilliaan". Het ongewild onprettig effect van een kunstmatige tegenstelling tussen personen uit twee bepaalde rijksdelen zou dan zijn voorkomen.

Men kan zich van het probleem niet afmaken door te stellen dat het geschrevene volkomen juist of volslagen onwaar is. Ook hier zal de waarheid in het midden liggen. Bovendien blijft ook staan dat „waar twee vechten twee schuld hebben". Het probleem zelf is helemaal niet nieuw en niet specifiek Antilliaans. Men denke o.a. aan de verhouding fries — niet fries; limburger — niet limburger!

Wij hebben op deze plaats eerder geconstateerd dat het bijzonder verdienstelijk proefschrift van Dr. Hoetink, juist daar ophield, waar het voor de contemparaine historische socioloog, extra interessant en actueel begint te worden, nl. bij de komst van de olie, die sociaal en economisch een revolutie teweeg bracht.

Uiteraard is de verhouding „landskind — niet landskind" iets wat hier een veel grotere rol speelt dan elders. Er zal immers geen land en geen plaats ter wereld zijn, — misschien met uitzondering van Algiers en Tanger — waar de van buiten gekomenen meer dan 40% van de totale bevolking uitmaken.

Er zal ook geen plaats ter wereld zijn, waar, in het algemeen gesproken, de verhouding tussen de duizenden van verre landen gekomen en de lokale bevolking, zo rustig en ongestoord is. Dit pleit zowel voor de nieuwkomers als voor de gevestigden en vloeit mede voort uit het besef dat men elkaar nodig heeft. Tenslotte zijn wij niet allen op een bepaald moment „nieuwkomers" geweest?

Niet voor niets wordt telkenmale onze samenleving aangehaald als het voorbeeld bij uitstek, voor een vreedzame internationale coëxistentie.

Dit alles neemt echter niet weg dat er nog heel wat te verbeteren valt. De verhouding zou ongetwijfeld erop vooruitgaan door elkaar beter te leren kennen — elkaars gebruiken — elkaars geschiedenis — elkaars taal.

Het wordt er niet beter op wanneer men zelfverzekerd en hautain de vraag stelt „wilt U een europees „nederlander zich laten verbroede- „ren op zedelijk gebied? Het komt „mij voor dat veel verschil in na- „me zulks niet toelaten".

De zaak wordt er niet fraaier op, de steller ook niet, evenmin als de farizëer die zich trots op de borst kloppend zei: „Heer ik dank U dat ik niet ben als gene tollenaar"

Volledig zijn wij met de schrijver eens dat „onder goede leiding en bij eerlijke voorlichting wij elkaar kunnen aanvullen". Deze samenwerking is noodzakelijk. Maar dan inderdaad is de geest van wederzijdse waardering en onderling begrip, niet door isolement, separatie, noch misprijzing.

Niet iedereen is geschikt om ver van zijn eigen land te wonen en zich daar aan passen. Hiervoor is mede nodig een zekere soepelheid van geest en instelling. Men kan nu eenmaal niet de omgeving waar men is opgegroeid, zijn familie en vrienden heeft, voor jaren verlaten, zich vestigen in een ander en geheel verschillend land en precies hetzelfde blijven in gewoonten en levensgebruiken als voorheen.

Met behoud van zijn eigen overtuiging en essentiële levenswaarden, moet men rekening houden met de omgeving waarin men zich vestigt. Er is een heleboel goeds dat niet exportabel is. Er is ook een heleboel goeds dat men in eigen land, niet vindt.

De levenskunst, voor de Antilliaan, de Surinamer en de Nederlander, is waar en wanneer hij zich ergens vestigt, het goede van zijn eigen land te behouden en het goede van zijn nieuw land over te nemen. En hierin had nu de tweede inzender A. S. volkomen gelijk.

Er is reeds genoeg gekrakeel, onmin en onbegrip op onze eilanden. Met een klein beetje goede wil kan veel hiervan worden geëlimineerd.

Een bewogen week

(Van onze politieke medewerker)

Het is een bewogen week geweest op politiek gebied. De vorming van een nieuwe partij, die zich van de Democratische Partij heeft afgescheiden, met als gevolg een Bestuurscollege van geheel andere samenstelling dan verwacht was; de royering van het Statenlid Lopes als lid van de D.P., en het toetreden van mr I. C. Debrot tot de regering, zijn de voornaamste gebeurtenissen.

Over de nieuwe partij, de U.P.C. (Volks Unie Curaçao), hadden wij het reeds in de editie van woensdag jl.

Van de nieuwe coalitie in het eilandelijke bestuur zeiden wij, dat van haar verwacht mag worden, dat zij met beleid te werk zal gaan en dat zij vooral op het gebied van de benoemingen het „spoil system" zal laten varen.

Het uitzetten van de heer Lopes kwam voor insiders niet geheel onverwachts, na de herhaalde strubbelingen tussen hem en de „political boss" van de Bovenwinden, de heer C. Wathey, waarbij de regeringspartijen hebben laten blijken aan de kant van deze laatste te staan.

Dat deze maatregel hoe dan ook de heren over en weer hoog zat — zij het uiteraard om verschillende redenen — bleek wel uit de minder parlementaire dialogen tussen de voorzitter en de heer Lopes in de Statenvegadering van gisteren. De regering is hiermede verder af geraakt van de twee-derde meerderheid in de Staten, waar zij al vrij dicht bij was. Deze twee-derde meerderheid is o.m. nodig voor wijzigingen in de Eilandenregeling. Reeds toch had de gevolmachtigd minister, de heer Lampe, een dreigend geluid laten horen in de richting van de beknotting der financiële autonomie. Naar verder verluidt zou de centrale regering van plan zijn de Eilandenregeling in die zin te wijzigen, dat gedeputeerden ontslagen kunnen worden, indien zij het vertrouwen van de Eilandsraad niet bezitten. Het is nu de vraag of al die plannen kunnen worden uitgevoerd.

Een ander punt is de behandeling van een brief van Z.E. de Gouverneur aan de Staten, waarin de „investituur" van mr I. C. Debrot als zevende minister wordt verzocht, voor „een nader te bepalen portefeuille". De oppositie staat in haar — overigens matig — verzet tegen dit voorstel, formeel zwak.

Zijne Excellentie had medegedeeld, dat „het Bestuur van de Katholieke Volks Partij verklaard heeft aan de Regering te willen deelnemen".

Hierover nu vielen enkele leden van de oppositie, omdat, zo zeiden zij, „er iets gaande" was in de K.V.P., waardoor het misschien gewenst is de zaak „nog even te laten rusten". Kennelijk doelden de aan het woord zijnde leden op de kontroverse tussen het Hoofdbestuur van de K.V.P. en een aantal leden, welke kontroverse dezer dagen voor de Rechter zal dienen en waardoor de mogelijkheid niet uitgesloten moet worden geacht, dat het K.V.P.-bestuur wordt gedesavoueerd.

Gelijk gezegd, formeel hebben deze leden geen gelijk. Het huidige bestuur van de K.V.P. is nog steeds het wettig bestuur, zodat het vermelden van de wens van dit bestuur in de betrokken brief van de gouverneur formeel ook juist is geweest.

Dan hadden de „dolerenden" in de K.V.P. maar wat sneller moeten zijn met hun aktie!

In Israël is een wet aangenomen, waarbij, met parlementsverkiezingen in november as. in het vooruitzicht, bepaalde vormen van verkiezingspropaganda, zoals films, voorstellingen, muziek, fakkeloptochten, luidsprekers, vliegtuigen, boten, lichten of verlichte tekenen, worden verboden. Ook mogen geen geschenken of voedsel gegeven worden.

Het Duitse vrachtschip Essen heeft in de Caribische Zee op 200 mijl ten Noordoosten van Cristobal (Panama) 38 opvarenden gered van het Columbiaanse schip Rio Atrato, dat in brand was geraakt en gezonken nadat zich aan boord een ontploffing had voorgedaan. Vijf opvarenden van het Columbiaanse schip worden vermist.

Geslaagd

Uit Nederland werd alhier bericht ontvangen, dat de heer Herman Boomgaart aan de Keizer Karel Universiteit te Nijmegen geslaagd is voor het kandidaatsexamen in de medicijnen.

Prijsuitreiking Cursus Franse Conversatie

Gisteravond vond er in het Radulphuscollege aan de Cas Coraweg, de prijsuitreiking plaats, aan degene, die het best geslaagd zijn bij het examen voor de kursus Franse konversatie, die onder auspiciën van de Alliance Française gegeven werd.

Bij deze plechtigheid was tegenwoordig de heer S. A. L. Maduro, consul van Frankrijk en voorzitter van de Alliance Française, die de prijzen uitreikte.

De ruim dertig leerlingen hadden voor bloemen gezorgd en nadat de prijzen waren uitgereikt werden de bloemen aan de lerares, mej. Fine Thompson, aangeboden.

Hierna werd er een film gedraaid met als titel „Aux Jardins de la France".

De namen van de prijswinnaars zijn: de heer Grootveld, mevr. Henze, mej. Joubert en mevr. Spierenburg.

Deze konversatie-kursus, die door de Alliance Francaise georganiseerd wordt, zal weer in september beginnen. Er zal tijdig advertenties in de plaatselijke bladen verschijnen, doch belangstellenden kunnen zich reeds opgeven bij drs C. Remijn, tel. 76220.

Mgr. Holterman naar Bonaire

Hedenmiddag vertrekt Mgr Holterman op vormreis naar Bonaire. Onze bisschop wordt vergezeld van zijn sekretaris, pater Van der Marck O.P.

Curom - Nieuwtjes

Kunstbezit

Maandagavond zal worden begonnen met de herhaling der causeriën in de reeks-1959 „Openbaar Kunstbezit" (kwart voor negen).

Voice

In het programma in samenwerking met „The Voice of America" kan dinsdagavond om half tien worden gehoord het concert voor piano en orkest in D groot van Mozart; solist is Rudolf Serkin.

Hoorspelen

Kinderen van Curom-luisteraars die denken mee te kunnen doen bij het opnemen van hoorspelletjes, kunnen een briefje schrijven aan **tante Aukje. Hierover niet opbellen dus, maar een briefje sturen aan** tante Aukje, p.a. Curom, posbus 31.

AGENDA

ROXY, zie advertentie boven in dit nummer.

CARIBE: Zat. 18.30 uur: „El Precio de la Traicion" (Tumbleweed); 20.00 uur: „Interludio" (Interlude).

Zon.: 18.00 uur: „Lluvias de Balas" (Gunsight Ridge); 20.00 uur: „Ataque Submarino" (Torpedo Gun).

ROYAL: Zat. 20.00 uur: „La Leyena de los Perdidos".

Zon. 18.30 uur: „Todo un Ciudadano" (Damn Citizen); 20.00 uur: „Crepusculo de los Dioses" (Twilight for the Gods).

CINE-TRUCK: Zaterdag: cine-truk op Lagoen; zondag: cine-truck op Marie Pompoen.

N.V. CUR. DOK MIJ. Wachtdienstregling: K. Jolen.

WACHTDIENST GASOLINE-STATIONS: Sta Rosa (Jansen); Cerito (Galmeyer); De Ruyterkade (Craz); Gasparito (G. C. de Castro); Stoppelweg (Isa) en Pater Euwensweg (Ellis & Dania).

BOTICA'S: Punda: Botica Moderna, K.N.S.M., Breedestraat 39, tel. 11854; **Otrabanda:** Botica Brion, Brionplein, tel. 2322.

WEEKEND-DIENST Gouvernementsgeneeskundigen 11 — 12 juli 1959: In het Stadsdistrikt: dr M. R. W. B. Berkenveld, Berg Altena 59, tel. 11395.

In het 2e distrikt: dr J. R. Chan Jon Chu, Klein Kwartier 196, tel. 38046.

In het 3e distrikt: dr J. H. Brahma Tewari, Gezondheidscentrum Barber, tel. 24200.

TONEELGROEP '59: Zaterdag en zondag telkens om 20.30 uur in Sociëteit Asiento: uitvoering van het blijspel „Nina".

AFGIFTE BEGRAFENIS — VERLOVEN: 11 — 12 juli: A. H. de Windt, P. L. Jansenstraat 43, tel. 12256.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233

Zaterdag 11 en zondag 12 juli 1959.

Bioscopen:

De Veer, 8.30 uur:

Zaterdag en zondag: „In old Vienna". Film over muziek van Schubert, Strauss, van Beethoven. Alle leeftijden.

Zondag, 6.00 uur: „Sjors van de Rebellen Club". Wille Veerwndt, Theo Niesten. Alle leeftijden.

Rialto, 8.00 uur:

Zaterdag en zondag, 8.00 uur: ‚Yolanda la hija del Rosario Negro'. (Italiaans met Spaanse tekst.) May Britt, Marc Lawrence. 14 jaar.

5.45 uur, zondag: „Sjors van de

Principal, 8.00 uur:

8.00 uur, zaterdag: „The roots of Heaven". Errol Flynn, Juliette Greco. 18 jaar.

8.00 uur, zondag: „The fiend who walked the West". Hugh O'Brien, Robert Evans, Linda Cristal. 18 j.

6.00 uur,zondag: „El Circo". (Spaans) Alle leeftijden.

Aurora, 7.30 uur:

Zaterdag, 7.30 uur: „Congo crossing". Virginia Mayo, George Nader. 18 jaar.

8.00 uur, zondag: „Donde las dan las toman". (Spaans) Lola Beltran, Demetrio Gonzalez. Alle leeftijden en om 6.00 uur: „Shorts-news. A. l.

Savaneta, 7.30 uur:

Zaterdag: „Hot spell". Shirley Booth, Anthony Quinn. 18 jaar.

8.00 uur, zondag: „Vertigo". Kim Novak, James Stewart. 18 jaar en om 6.30 uur: „Silver spur". Roy Rogers, Phillys Brooks. Alle leeft.

Nachtdiensten Botica's:

Oranjestad: Botica Oduber. Tel: 1780.

San Nicolas: Botica San Lucas. Tel: 5006.

JEUGDCENTRALE LA SALLE.

Zaterdag 11 juli 1959:

Club Noord: 4 p.m. U. J. N. Senioren vs. Britanico op U. J. N. veld. 7-9 p.m. Club open.

Dakota: Tafeltenniscompetitie.

Don Bosco (San Nicolaas) 4-10 p.m. Club open. Training softball.

St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz): 4 p.m. Voetbalcompetitiewedstrijd: Junioren Estrellas vs. S. Nicolaas Jrs. GEEN CLUB, vanwege de uitvoering van de Trupialen op het Basketballveld.

St. Jansknapen (San Nicolaas) 4 p.m. Bijeenkomst H. Andreas 5 p.m. Softballtraining.

Trupialen: 7 p.m. Senioren „PERUCHI" te Santa Cruz.

Zondag 12 juli 1959:

Brazil: 10 v.m. Training Dames Volleyball. 4 p.m. Brasil Jrs I — Red F.C.

Club Noord: 10-1. Club open. p.m. Tafeltennis knock-out.

Don Bosco (San Nicolaas): 10-12. Club open. Begin van de Juniorencompetitie voor ping-pong voor leden.

St. Jozefbond Estrella (Sta. Cruz): 10 v.m. Algemene ledenvergadering in de club. 4 p.m. Voetbalcompetitiewedstrijd Reserve-klasse: Estrella — Jong S. Nicolaas II op het Trupialenveld.

Maandag 13 juli 1959:

Aruba Jeugdharmonie: 7 p.m. Muziekcursus San Nicolaas.

Brazil: 5 p.m. Traning voetbal.

Club Noord: 7-9 p.m. Gewone clubavond.

Don Bosco (San Nicolaas): 5-10 Club open. 4.45 Softballwedstrijd: Don Bosco Dodgers — Don Bosco Cubs.

St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz) 5 p.m. Baseballtraining. 7 p.m. Vervolg ping-pongcompetitie Junioren. 7.30 Muziekles.

Rapid (Savaneta): 5 p.m. Volleyball A-klasse. Volleyball B-klasse.

Trupialen: 3.15 p.m. Zangles Junioren.

New Yorkse Beurs

De verkopen welke gistermorgen op de New-Yorkse effectenbeurs plaatsvonden aanvankelijk, werden slot opgenomen waarbij aan het einde van het tweede beursuur koersstijgingen iets in de meerderheid waren. In de namiddag kromp de handel in doch de grondstemming was vast. Kort voor het slot deden winstnemingen een deel der stijging verloren gaan en de markt sloot onregelmatig. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1225, waarvan hoger 573, lager 453 en onveranderd 199. De aandelenomzet bedroeg 3.600.000, de obligatieomzet dollar 5.450.000. De koersen waren als volgt:

American Tel and Tel	81 1/2
Anaconda Copper	62 3/4
Bethlehem Steel	57
General Electric	
General Motors	57 1/4
International Tel and Tel	38 1/4
Royal Dutch	41 1/8
Shell Oil	79 3/4
Standard Oil of New Jersey	51 1/4
U S Steel	102 7/8
Canadian Pacific	30 1/2
International Nickel	100 7/8
Royal Dutch American Shares	68 b.
Aluminium Company	129 3/8
Dow Jones	633,56.

Proeven met nieuw Amerikaans Amphibie-voertuig

Het Amerikaanse leger heeft gisteren de eerste proeven genomen met een Amphibie-voertuig, dat geheel van aluminium is gemaakt. Het is de „Larc-5" (lighter, amphibious, resupply cargo, 5ton), waarvan de snelheid op de weg 56 km per uur en te water 16 km per uur zal bedragen.

Binnenkort zal aan de Amerikaanse landmacht zeven voertuigen van dit type worden afgeleverd terwijl in de maand augustus, eveneens voor experimentele doeleinden, het 15-tons model wordt afgeleverd.

De voertuigen, die het voordeel van een grote beweeglijkheid hebben, zijn bestemd ook in de plaats te komen van de amphibie-voertuigen van het type „Duck", die tijdens de tweede wereldoorlog werden gebruikt.

Uitslag Mulo-examens

Van de op 11, 12 en 13 mei en 8 juli 1959 op Curacao gehouden M.U.L.O.-examens.

Geëxamineerd: 29 kandidaten; Afgewezen: 4; Geslaagd: 25 kandidaten voor het A-examen, t.w. Loran Linton Alias, William Gijo, Aderay José Hammoud, Hedvald Nicolas Jansen, Erwin Antoine Lobbrecht, Erich Paul René, Edna Louise Hilda Bergen, Norma Adella Joan Butter, Rosemary van Daalen, Vilma Plácida Francisca, Yolanda Margarita Bakhuis, Dorothy Evelina Brown, Crisma Angela Mercera, Gloria Altagracia van der Pool, Ursula Norma Sanches, Virginia Nilda Accord, Sindulfo Genciano Ascencion, Vernon Alvin Theodore Brown, Errol Antonio Cova, Ruben Armand Frans Day, Franklin Lucio Davelaar, Percy North van Eps, Edmundo Marcelo Felipa, Franklin Genaro Francisca, Edouard Joseph Halabi.

Van de op 11, 12 en 13 mei en 9 juli 1959 op Curacao gehouden M.U.L.O.-examens. Geëxamineerd: 30 kandidaten; Afgewezen: 7; Geslaagd: 23 kandidaten voor het A-examen, t.w. Hetty Kerrebijn, Alma Theresa Oosterling, Julio Constantino Hermanus, Elphrim Wilhelmus Gerardus Knopel, Cynthia Verocica Nisbeth, Fennegien Clasina van Noordt, Edith Bonifacius Phelipa, Ivonne Elvira Poulina, Astrid Donker, Bianca Eudora Cirila Els, Marcia Nanita Gardeslen, Azucena Clotilda Hansen, Mary Ann Irene Hofmans, Ifna Erselina Emelda Isenia, Armand Alfred Nurse, Remie Paul Shripersead Panday, Alvin Elias Pieternella, Frank Hubert Rozier, Winston Mathias Sammy, Ulrico Lucio Schotborg, Franklin Julius Rudi Struiken, Robert August Andrés Trom, Reinier Terencio Valies.

(R.V.D.)

Met grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van ons dochtertje en zusje

GEORGINA ESTELA JULIENNE

R. W. Pietersz

R. F. Pietersz-Bernabela

Ronny

Gregory

Tijdelijk St. Elisabeth's Hospitaal 10 juli '59.

DE VERGADERING VAN DE STATEN

MOTIE VAN LOPES MET ELF TEGEN ZES STEMMEN VERWORPEN

BRAAM: „Deze week is de week van het verraad"

Gistermorgen om half tien was de publieke tribune wederom gevuld met belangstellenden hoewel de belangstelling uiteraard niet zo groot was als dinsdag l.l. Niettemin was ook deze vergadering evenals de vergadering van de Eilandsraad niet van verrassingen gespeend. Nu was het een Staten lid, de zich uit de gelederen van de Democraten terugtrok en wel de hr. Lopes.

PARLEMENTAIR ....

„de druiven zijn wel erg zuur"
„Zulke gevoelend komen slechts bij dieren voor".
„Zijn het geen heren meer, is alle menselijke fatsoen verdwenen?
„Als U een heer bent, nee dan zijn het geen heren meer".
„Het leedwezen en gemengde gevoelens kan ik mijn steun niet meer geven aan de regeringspartijen".
„Zeg maar dat U er gisteren uitgegooid bent".

Na een kort welkomstwoord aan de Minister-President en de ministers v.d. Meer en Yrausquin, en hun assistenten werd punt één van de agenda aan de orde gesteld: ingekomen stukken. Hierna nam de **hr. Lopes** het woord om zijn motie aan de orde te stellen. De inhoud van deze motie gaven wij gisteren reeds in onze editie in korte trekken weer. Volgens spreker is de motie van urgent belang en kon zij geen uitstel gedogen. Daarom zou hij hem gaarne nu reeds tot punt van beraadslaging maken. Voorzitter Isa interrumpeert spreker met de vraag of dit een motie van orde is. Hr. Lopes meent van wel, maar de voorzitter merkt dan op dat men bezig is met de ingekomen stukken en dat indiener moet wachten tot een ogenblik wanneer het beter past. Indiener vraagt het begrip motie van orde ruimer te interpreteren, wanneer dit nodig mocht zijn. De voorzitter is echter van mening dat de zaak duidelijk genoeg is en dat verdere discussie niet nodig is. „Straks kan de motie ter sprake gebracht worden". Op verder aandringen van het statenlid antwoordt de voorzitter dat spreker nog wel gelegenheid krijgt om de motie in te dienen. Wanneer dan de hr Lopes toch weer het woord neemt, wordt hem meegedeeld dat hij niet meer aan het woord is. Deze kleine discussie was een voorspel voor het debat dat zich later in de morgen ging afspelen tussen dezelfde personen.

Bij de ingekomen stukken is ook de brief van mr I. C. Debrot die ontslag neemt uit de Staten. Zoals wij gisteren reeds meedeelden werd hem de dank overgebracht voor hetgeen hij als Statenlid gedurende tien jaar gedaan had. Eveneens was binnengekomen de mededeling dat de hr. Leito de opengevallen plaats van de hr. Debrot zou komen innemen.

M. F. DA COSTA GOMEZ
......een woord ter geruststelling....

Een commissie van onderzoek de geloofsbrieven werd daarop benoemd bestaande uit de heren Braam, Abraham en Erasmus. De vergadering wordt daarop voor enige minuten geschorst om deze commissie gelegenheid te geven zich van haar taak te kwijten.

Nadat de vergadering weer is hervat doet de **hr. Lopes** wederom pogingen zijn motie in behandeling te krijgen, maar ook dit keer wordt dit geweigerd. De hr. Lopes voert aan dat de voorzitter gezegd had „na de behandeling van punt 1", maar de voorzitter ontkent dit.

Daarmee is punt 1 behandeld en begint de behandeling van punt twee „adviezen van Commissies". De hr **v.d. Hoeven** neemt daarop het woord en brengt het advies van de centrale commissie ter sprake waarin geen bezwaar gemaakt wordt tegen de uitbreiding van het kabinet met de benoeming van de hr. Debrot. In zijn betoog merkt de spreker op dat als de K.V.P. verklaart te willen gaan samenwerken en te willen deelnemen aan de regering deze handelwijze volgens het normale democratische patroon is, maar hij merkt in dit geval, biezondere omstandigheden.

Hij constateert dat hier zeker afgeweken wordt van de normale gang van zaken. Het biezondere in dit geval is de verklaring van het bestuur van de KVP dat bereid is samen te werken met deze regering. Dit is volgens spreker een restje van de kabinetsformatie. Hij brengt dan in herinnering de kabinetsformatie van 1954 en constateert een grote verandering van mening bij het KVP-bestuur, dat toen immers vanwege de grote principiële verschillen niet kon samenwerken met de democratische partijen. De kloof was te groot en kon toen niet overbrugd worden. Het bestuur van de KVP heeft dat toen in de AMIGOE DI CURACAO van 27-11-'54 verklaart en van deze verklaring leest spreker de volgende citaten voor:

Ondanks de principiële verschillen die haar van sommige der andere Antilliaanse partijen scheiden had... zij deelneming kunnen overwegen aan een regering, waarin alle groeperingen om wille van het landsbelang zouden samenwerken. Nu echter genoegzaam is komen vast te staan, dat de vorming van een regeringsraad als bovenbedoeld niet binnen de grenzen dermogelijkheden ligt en de medewerking van de KVP dus een kabinet zou gelden, dat niet door een Antilliaans karakter, maar door de zgn. democratische groep gekenmerkt wordt zijn de wederzijdse verschillen van dusdanig diepgaande en principiële aard, dat deelname aan een dergelijke regering miskennen zou betekenen van de grondslag zelve, waarop de KVP is gebouwd.

Het standpunt van de KVP in deze werd ingenomen om reden van zulk een wezenlijk verschil in beginselen en practijken dat geen concessies, hoe uitgebreid ook en toegevoegd met de heiligste verzekeringen de kloof tussen de politieke groeperingen in kwestie zouden kunnen overbruggen.

De hr. v.d. Hoeven noemt dit duidelijke taal, „de verklaring liegt er niet om". Dit standpunt werd later met ongelooflijke felheid onderstreept in het officiële orgaan der partij en de partijen die wel meewerkten kregen het zwaar te verduren en hun werd zelfs landverraad verweten.

Daarom vroeg spreker zich af of de mededeling van de Gouverneur wel hetzelfde bestuur betreft als destijds. De hr. v.d. Hoeven vindt het ongelooflijk dat zo'n principiële partij in de loop van één kabinetsformatie zo'n ommezwaai kan maken.

Is dit wel het echte bestuur van de KVP, vraagt hij zich af.

De **voorzitter** onderbreekt dan en deelt mede dat hij voorstellen verwacht i.v.m. de zaak die in behandeling is. Waarop spreker antwoordt dat hij zich niet zal verliezen in een uitvoerige uiteenzetting over deze kwestie — men kan er dagenlang over praten — maar zijn opmerkingen gaan wel degelijk over de zaak die in behandeling is en wel over de eerste alinea van de brief van de Gouverneur.

Het eigenaardige is, dat de KVP zich bij haar besluit van 1954 slechts kon baseren op de wijze van oppositie van de DP, nu heeft de DP vier jaar geregeerd, aldus spreker. Hoe staat dit bestuur nu tegenover al het gebeurde waarmee hij wijst op het gebeurde in Bonaire, waar de ouderdomspensioenen zijn ingetrokken.

Aan het eind van zijn betoog vraagt spreker zich af of deze verklaring afkomstig is van het bestuur van de KVP en tevens of **als** nu de hr. Debrot minister wordt is dit dan naar de wens van degenen die hem hebben afgevaardigd in de Staten?

Bijna sub-judice

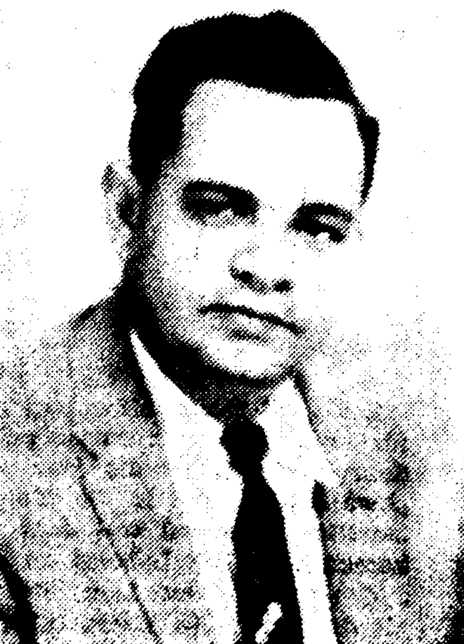
Als volgende spreker neemt de hr. **Römer** het woord. Spreker verklaart dat uit publikaties van belanghebbenden blijkt dat een aanzienlijk aantal leden van de KVP het bestuur verzocht heeft een algemene ledenvergadering te beleggen om te beraadslagen over het te volgen politieke beleid door het KVP bestuur inzake de samenwerking met andere politieke partijen in de Regering en het Bestuurscollege.

Dit verzoek werd niet ingewilligd. Een ander aantal leden heeft het bestuur bij deurwaardersexploit gesommeerd een algemene ledenvergadering te beleggen voor de behandeling van een motie van wantrouwen tegen het bestuur, omdat het bestuur het eerste verzoek heeft afgewezen. Op zo'n vergadering kan pas blijken of het bestuur dat verklaart te willen deelnemen aan de Regering het vertrouwen had van de algemene ledenvergadering van die rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging op het ogenblik waarop de verklaring werd afgelegd. Voor dit college, aldus spreker, geldt als tijdstip in kwestie de datum van de brief van de Gouverneur, te weten 1 juli terwijl het deurwaardersexploit op 6 juli is betekend.

Uit het voorgaande kwam spreker tot de conclusie dat er een motie van wantrouwen tegen het bestuur hangende is en de verwachting bestaat dat binnen zeer afzienbare tijd een civiele zaak tegen de leden van het bestuur van de KVP aanhangig zal zijn, omdat er geen algemene vergadering is belegd, terwijl men de kans heeft dat een civiele rechter of strafrechter zal verzoeken in te grijpen zo dat de zaak bijna subjudice is en dat het een parlementaire democratie niet past voor uit te lopen op een en ander. De hr. Römer stelde daarop voor voorzichtigheidshalve de brief aan te houden en de loop der gebeurtenissen af te wachten.

Vierkant tegen.

Hierna krijgt de hr. **Lopes** het

H. L. BRAAM
......(boekenweek, bloemenweek) verradersweek......

woord en hij verklaart zich vierkant tegen dit advies. Zi'n bezwaren zijn van principiële aard. Allereerst wil hij opmerken dat hij niets heeft tegen de persoon van de hr. Debrot, maar hij heeft bezwaren tegen de KVP, van welke partij de hr. Debrot in de Staten de spreekbuis is geweest. Zijn optreden werd door het bestuur van de partij goedgekeurd en deze spreekbuis nu heeft de belangen van de Bovenwinden gesaboteerd en geschaad. Er zijn aldus spreker vele voorbeelden om dit te staven en daarom wijst hij op een emotionele passage van deze hr. Debrot waarin deze verklaarde dat de Bovenwindse eilanden beter losgelaten konden worden. Toen hij de belangen van de Bovenwinden saboteerde was de hr. Debrot in de oppositie. Diepe wonden werden er door deze KVP vertegenwoordiger geslagen, aldus spreker, wonden, die in geen honderd jaar geheeld kunnen worden.

Spreker houdt zijn hart vast als de hr. Debrot in het kabinet wordt opgenomen en hij vraagt zich af wat de wijziging heeft veroorzaakt bij de KVP om toe te treden tot de regering. Heeft men zich bezonnen of had men een benoeming op het oog? Alles bij elkaar geeft het aan spreker te denken. Met stemverheffing verklaart spreker dat de Bovenwinden gedoemd zijn als de hr. Debrot in het kabinet komt. Dan heeft hij de vrije hand en wanneer men dan wil gaan optreden in het belang van de Bovenwinden zal het te laat zijn.

De hr. Anslijn staat alleen.

Toen de hr. Debrot bij een vergadering blijk gaf van een gematigder inzicht had spreker hem gecomplimenteerd maar daarbij opgemerkt „boer pas op je kippen" terwijl ook de heer Anslijn een zelfde opmerking maakte in het Engels. Nu zal de hr. Anslijn zi'n stem hieraan wel geven maar dan staat hij alleen als Bovenwinder, uitgezonderd enkele geblinddoekte aanhangers van hem. Spreker spreekt zijn afkeuring uit over dit voorstel en is tegen samenwerking met de KVP, hij is er **absoluut** tegen. **„Ik ken die partij niet".**

Wanneer spreker op een gegeven ogenblik komt te spreken over de W.I.P.D., merkt de voorzitter lachend op: „Die partij ken ik niet", waarop natuurlijk gelach volgt op de publieke tribune. De hr. Lopes repliceert met „Uw opmerking geeft me sterkte", beantwoord door de hr. Isa met „De druiven zijn erg zuur". Hierna gaat de hr. Lopes verder met de opmerking dat de betreffende partijen (de democratische partijen) hun woord hebben gebroken!

Emotioneel vraagt spreker zich dan af of deze mensen dan geen menselijk fatsoen meer bezitten, zijn het geen heren meer, waarop de voorzitter meent te moeten opmerken „Als U een heer bent, dan zijn zij het zeker niet".

Na de verkiezingen aldus spreker kwam dezelfde formatie als voor de verkiezingen uit de bus. Wanneer het kabinet „geshuffled" zou worden, de Bovenwinden en Bonaire er in vertegenwoordigd zouden zijn. In die tijd was er sprake van dat spreker zelf daarvoor in aanmerking zou komen, waarmee de hr. Anslijn het toen roerend eens was.

Uit het goede Bonairiaanse hout gesneden.

Spreker stelde er prijs op in de Staten te blijven om vertegenwoordiger te zijn van de Bovenwinden om niet de kans te lopen dat zijn opvolger de regering zou torpederen. De feiten zullen echter blijken. Spreker daagt de leden van de regerende partijen het voorgaande als onwaar te verklaren, waarop de voorzitter opmerkt: „dit is de grootste halve waarheid". De hr. Lopes repliceert met „ik had niets anders verwacht van U".

In het verdere verloop van zijn betoog zegt het statenlid dat de regering wel zal ondervinden wat er gaat gebeuren en dat de Bovenwinden met spanning afwachten wat er straks in de zaal zich zal afspelen en zich wendend tot het statenlid Abraham met de woorden „Mijn waarde collega", geïnterrumpeerd door de voorzitter met „U spreekt tot de voorzitter", verklaart de hr. Lopes dat deze nu zal moeten aantonen uit het goede Boniariaanse hout gesneden te zijn.

Spreker wordt heftiger en roept op een ogenblik uit dat het verraad door de democratische partij gepleegd dat der communisten in Rusland overtreft.

Ook het afwijzen van behandeling der motie zat spreker zeer hoog en was voor hem een aanleiding te concluderen dat men er geen prijs op stelt het belang van de Antillen te dienen.

„Er gisteren uitgegooid".

Hij moet daarom tot zijn leedwezen en met gemengde gevoelens verklaren niet meer tot de regerende partijen te willen behoren en daarbij terugkomend op „de zure druiven" van de voorzitter merkt hij op dat deze niet bestaan voor verstandige mensen waarbij hij emotioneel er op wijst dat men moet afdalen tot de dieren om zulke gevoelens te kennen. Zijn besluit is genomen op de eerste plaats voor God en uit gevoel van plicht. De voorzitter komt tussen beide met de opmerking „U bent er gisteren uit gegooid", waarop Lopes a5ntwoordt met „Wilt U me zeggen wat U bedoelt i.p.v. e insinueren".

En in een onverkwikkelijke woordenwisseling eindigt dit heftige debat dat de naam debat eigenlijk niet verdient.

Daarop neemt de **Hr. Abraham** het woord en deze verklaart „niet zo te kunnen schreeuwen". Hij vindt dat het gezegde over de motie i.v.m. de KVP een zaak van die partij is. Een andere spreker, aldus de hr. Abraham had gesproken over de formatie in 1954 toen de regering gesteund werd door de COP en de PPBU en wat de heer Lopes zegt interesseert spreker niet! Nu zal beslist moeten worden over de uitbreiding van de regering. De Democratische Partij van Bonaire heeft zich op het standpunt gesteld dat ook andere partijen moeten kunnen samenwerken in de regering. Zo kwam als eerste de UNA in de regering. De KVP komt nu en zal vertegenwoordigd worden door de hr. Debrot. Spreker acht de uitbreiding in het belang van de Antillen en dus ook voor Bonaire en de Bovenwinden en tot besluit van zijn betoog verklaart hij zijn stem te geven aan dit advies.

De hr. **Anslijn** is de volgende spreker. Hij meent dat iedereen hoofdpijn heeft gekregen van het betoog van de hr. Lopes. Hij acht het van weinig belang of de hr. Debrot vroeger critiek geleverd heeft en acht het in het belang der Antillen deze coalitie te steunen en op de verklaringen van de hr. Lopes ingaande merkt spreker op dat deze de partij onder mijd heeft en zijn prestige gebruikt heeft in zijn enige belang, terwijl spreker verder wees naar de motie van wantrouwen van zijn eigen eilanden. Na deze woorden hoorde men enig applaus.

Dan legt de HR. EMAN een verklaring af. Ook deze stelt voor de behandeling van de brief aan te houden. Verwijzend naar artikel 37 van de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen lid 3 werkt spreker op dat het nodig en voldoende is dat de voorgedragen persoon het vertrouwen van de meerderheid van de Staten heeft en daarom heeft de betrokkene geen partij nodig. In dit verband doet de eerste alinea van de brief van de Gouverneur zeer zonderling aan, waarin gezegd wordt dat het bestuur van een bepaalde partij verklaart dat zijn partij aan de regering wil deelnemen. Was dit niet het geval geweest dan hadden de Staten volgens deze spreker kunnen volstaan met de vraag of de betrokken persoon al of niet het vertrouwen van een meerderheid in de Staten genoot. In dit geval met deze pertinente verklaring dat het bestuur der partij deze verklaring heeft afgelegd rijst de vraag waarom niet de partij zelf, maar alleen het bestuur deze verklaring heeft afgelegd. Een dergelijke verklaring aldus de Hr. Eman is niet te doen gebruikelijk. In het vervolg van zijn verklaring merkte de spreker op dat het ten enemale onmogelijk is voor het bestuur van een partij om aan de regering deel te nemen en toch staat het er met evenveel woorden in de brief vermeld. Op deze grond heeft de regering het voornemen de betrokken persoon tot minister te benoemen en ook dat staat in de brief. Spreker meent dat de Staten alleen conform zijn betoog kunnen antwoorden op deze brief en dan stelt spreker het volgende antwoord voor:

In antwoord op Uwe Excellenties brief dd 7 juli 1959. Kabinet Nr. 19704, hebben de Staten de eer te berichten als volgt:

Ingevolge artikel 37, lid 3 van de Staatsregeling van de Ned. Ant benoemt de Gouverneur de Ministers na overleg met de Staten de Raad van Advies gehoord. Voor een benoeming tot Minister is het voldoende dat de voorgedragen persoon het vertrouwen van een meerderheid in de Staten geniet.

De toekomstige Minister heeft om het vertrouwen van een meerderheid in de Staten te genieten geen partij nodig.

Het is ongebruikelijk dat een mededeling als vervat in de eerste alinea van bovenaangehaalde brief wordt gedaan.

Deze mededeling doet de vraag rijzen waarom wordt medegedeeld dat het Bestuur van de partij in kwestie een dergelijke verklaring voor zich zelf aflegt en niet namens de partij, daargelaten het feit, dat de betrokkene slechts het vertrouwen nodig heeft van een meerderheid in de Staten en niet een verklaring als waarvan sprake is in de eerste alinea van meerbedoelde brief.

Gelet op het voorgaande, de bepalingen van de Staatsregeling terzake en de redactie van bovenbedoelde brief menen de Staten niet in behandeling te kunnen nemen de vraag of de betrokken persoon al of niet het vertrouwen in de Staten geniet.

De Voorzitter,
De Griffier.

geen inmenging in interne zaken

Hierop neemt de **hr. Finck** het woord en deze wenst het concept als aangeboden te aanvaarden en verder geen inmenging in de interne partijzaken van een andere partij. Spreker vindt dat de Hr. v.d. Hoeven en de Hr. Lopes naar hun eigen gelederen moeten kijken. De hr. v.d. Hoeven is immers overgelopen, terwijl de hr. Lopes een motie van wantrouwen van zijn eigen bevolking gekregen heeft. Verder wenst hij niet in te gaan op de leugens van de hr. Lopes. Wel kon hij niet nalaten op te merken dat de hr. Lopes iets te laat was omdat hij gisteren uit zijn partij gezet was.

Als volgende spreker komt de **hr. O. Croes** en deze brengt het gebeurde van deze week in herinnering op Curaçao en in dit geval noemt hij de hr. Rosario een verrader.

De week van „het verraad"

De **hr. Braam** noemt deze **de week van het verraad** in eilandsraad en Staten, verraad gegrond op omkoperijen. Hij herinnert aan het te-

R. J. ISA
......als u een heer bent......

legram dat de hr. Lopes aan de hr. Rosario gestuurd heeft dinsdag l.l. met zijn geluk wensen. Hij brengt in herinnering bekende radio lied'e waar hij een andere aan wil geven: minister bo que ta, diputado bo que ta..

Hij is voor uitbreiding der regering met andere krachten en of het bestuur van de K.V.P. al dan niet het echte bestuur is volgens spreker buiten de competentie van de Staten evenals het feit of er in de gelederen van de N.V.P. leden zijn die een andere leiding willen hebben. Dat zijn interne zaken.

Capaciteiten ...

Spreker moet in het geval. Lopes denken aan een vroeger Statenlid Gerharts, die ook met zo'n stemverheffing kon spreken, hoewel hij verder geen vergelijking wil maken op persoonlijk en politiek gebied (voelt U hem, red?) Ook deze spreker brengt de twee telegrammen in herinnering die van de Bovenwinden kwamen, het telegram van het Eilandsbestuur en dat van de waarnemend gezaghebber.

De eilanden St. Maarten en Saba vormen een meerderheid en als de hr. Lopes fatsoen had, aldus de hr. Braam dan had hij moeten opstaan om zich terug te trekken uit dit college. Een dergelijk statenlid kan geen deel meer uitmaken van die partijen die de meerderheid der Staten vormen. Het getuigt niet van goed fatsoen, aldus dit statenlid, wanneer iemand druk gaat uitoefenen op de Staten ter wille van zijn persoonlijke ambities voor het ministerschap. Er zijn immers capaciteiten vereist voor een dergelijke post en die bezit de hr. Lopes niet.

De hr. Lopes beriep zich bij zijn pogingen op een vroeger statenlid n.l. hr. Plantz maar er is volgens de hr. Braam geen vergelijking te trekken tussen de hr. Lopes en de hr. Plantz. Aan het slot van zijn ontboezeming merkt spreker op dat de regeringspartijen nu gesaneerd zijn en men het programma kan gaan uitwerken dat men opgesteld had.

Hij belooft zijn volle steun aan de uitbreiding van de Raad van ministers.

Niet wij, maar de regering

Na de hr. Braam neemt de **hr. da Costa Gomez het woord.** Op de eerste plaats aldus de spreker om een woord ter geruststelling en op de tweede plaats om een woord ter rechtzetting te zeggen. Het woord ter geruststelling gaat hem makkelijk af. Hij kan geruststellen degenen die zich zorgen maken over een onenigheid in de gelederen van de N.V.P. aangezien de gehele fractie het vertrouwen heeft van het bestuur van de partij.

Het woord ter rechtzetting omdat de een of andere spreker het zachte verwijt heeft laten horen dat men begonnen was de partij er bij te halen. Niet wij hebben dat gedaan, aldus de hr. da Costa Gomez, maar de regering die op zo'n ongewone wijze de voordracht deed vergezeld gaan van een begeleidend schrijven. Spreker vraagt zich af of de Gouverneur deze brief als hoofd der regering of als persoon geschreven heeft, maar het blijft zaak zo'n brief dergelijk te lezen. En dan valt op dat er in de aanvang van de brief gesproken wordt over het bestuur der K.V.P. en daaruit blijkt dan dat niet wij het eerst gesproken hebben over bestuur. Er wordt verder gesproken over uitbreiding der regering en dan kunt U er niet onderuit dat U als regering aan deze brief meegewerkt heeft, aldus spreker.

Iets gaande

Feit is het dat er „iets gaande is" met dit bovengenoemd bestuur en omdat het een benoeming betreft voor het hoogste besturend orgaan, is ons standpunt formeel: laten we de gang van zaken afwachten. Er moet bij deze benoeming niet de minste schijn kunnen bestaan van onregelmatigheid en we zouden niet over deze brief gesprokene hebben als de brief er niet zo lag. We mogen er niet onopmerkt aan voorbijgaan en dit aldus de spreker diende ter rechtzetting.

Daarna neemt de **hr. Werleman** het woord en verklaart het eens te zijn met het advies van de centrale commissie.

De **hr. Bikker** wil schorsing der beraadslaging vragen, maar de hr Isa heeft kennelijk des heer Bikkers gedachten gelezen, want hij stelt dan het advies van de centrale commissie aan de orde en op verzoek van de **hr. Eman** wordt er hoofdelijk gestemd.

Vóór de motie stemmen de Democratische Partijen van Curaçao en Bonaire, de P.P.A. en de U.N.A. tegen stemmen de N.V.P. C.O.P., de A.V.P. en het vroegere lid van de Democratische partij, afgevaardigd door de Bovenwinden, de hr Lopes. De stemverhouding is: vóórstemmers: 12, tegenstemmers: 9, zodat men gevoeglijk kan aannemen dat in de toekomst de stemmen verhouding steeds 13 tegen 9 zal zijn.

In snel tempo worden dan afgewerkt de punten 3, 4 en 5 van de agenda als hamerstukken. Deze punten betroffen het volgende:

Een initiatief-ontwerp-landverordening tot wijziging van de Landsverordening van de 4e februari 1949 (P.B. 1949, no 15) tot regeling van de positie en bezoldiging, alsmede van de aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen van de Griffier van de Staten (1959-1960-8), het ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlands Antillen (1958-1959-77) en een ontwerp-landsverordening tot wijziging van:

1. **de Verordening van de 17de april 1872, houdende herziening van het tarief van justitiekosten in strafzaken (P.B. 1932, no. 73);**
2. **de Verordening van de 17de april 1872, houdende herziening van het tarief van gerechtskosten en salarissen in burgerlijke zaken voor Curaçao (P.B. 1932, no. 16) 1959-1960-4; 1958-1959-74).**

Tegen twaalf uur wordt de vergadering dan geschorst tot twee uur.

In de behandeling van het advies der centrale commissie met betrekking tot de voordracht van de hr. Debrot als minister „ter bezetting van een nader te bepalen portefeuille" werd van verschillende kanten aanmerkingen gemaakt op de „zeer zonderlinge eerste alinea". Voor de goede orde herplaatsen we hierbij de volledige brief van de Gouverneur, zoals die dezer dagen reeds in onze krant reeds verschenen is.

Ik heb de eer Uw College mede te delen dat het Bestuur van de „Katholieke Volks Partij" heeft verklaard aan de Regering van de Nederlandse Antillen te willen deelnemen.

Op grond hiervan ligt het in het voornemen der Regering de Raad van Ministers uit te breiden met een zevende Minister, als hoedanig Zij zich voorstelt te benoemen de heer Mr. I. C. Debrot ter bezetting van een ander te bepalen portefeuille.

Onder verwijzing naar het derde lid van artikel 37 der Staatsregeling moge ik U verzoeken mij van Uw gevoelens ten aanzien van de voorgenomen benoeming te doen blijken.

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen,

A. B. SPEEKENBRINK

Precies om twee uur des namiddags werd de vergadering hervat, van de regering waren aanwezig de ministers Jonckheer en Yrausquin. Later was ook minister Kroon aanwezig.

Voorzitter Isa gaf het woord aan de heer I. Lopes, die met betrekking tot punt zes van de agenda (Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening Bouwkredietbank 1956 (P.B. 1956, no. 17) (1958-1959, 19; 1957-1958-48) aan minister Yrausquin de volgende vragen stelde:

1. Met ingang van welke datum — in het bizonder voor de Bovenwinden strekken de werkzaamheden van de Bouwkredietbank zich aldaar uit?
2. Is dit feit reeds ter kennis gebracht van de bevolking? Zo ja, op welke wijze en wanneer?
3. Zijn de agenten reeds aangesteld en zo ja, wanneer?
4. Welke personen zijn als agenten aangewezen voor elk eiland afzonderlijk?
5. Hoeveel bedraagt de grootte van de bedragen, die voor elk der Bovenwindse eilanden ter beschikking is gesteld?
6. Hoeveel bedraagt het aantal kredietaanvragen van elk eiland afzonderlijk?
7. Hoeveel bedraagt het aantal verleende kredieten, gespecificeerd voor elk eiland?

De heer Römer wilde gaarne weten, welke maatstaven de regering aan heeft gelegd voor de functie van sekretaris van de Bouwkredietbank.

Minister Yrausquin, de vragen van de heer Lopes onder de loupe nemend, verklaart voornoemde vragen schriftelijk te moeten beantwoorden. De minister vervolgt met te zeggen, dat het thans zo is gesteld met de Bouwkredietbank, dat nog niet gezegd kan worden, hoe deze zich zal ontwikkelen. Er werden vele moeilijkheden ondervonden o.a. in verband met het aantrekken van kapitaal. De minister vroeg de heer Römer om geduld, daar thans nog niets kon worden gezegd omtrent de functie van secretaris van de Bouwkredietbank.

De heer Lopes kon ermee volstaan, dat enkele van zijn vragen schriftelijk werden beantwoord, doch verwachtte staande de vergadering beantwoording van de overige vragen.

Minister Yrausquin antwoordde m.b.t. de agenten, dat deze reeds zijn aangesteld, waaruit dus kan worden opgemaakt, dat de Bouwkredietbank op de Bovenwinden met haar werkzaamheden is begonnen. De agenten, die zijn aangesteld zijn: De heer Chester Whittey op St. Maarten en de respektieve administrateurs op Saba en St. Eustatius.

Hierna volgde de artikelsgewijze behandeling, waarna het ontwerp, na enkele wijziging van minister Yrausquin, in zijn geheel werd aangenomen.

Hierna was punt zeven van de agenda (Ontwerp landsverordening tot wijziging van verschillende belastingverordening (1958-1959-38; 1957-1958-79) aan de orde. Het ontwerp werd na kort debat en enkele wijzigingen in zijn geheel aangenomen.

Het volgende punt op de agenda behelsde: Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van de 15e november 1955, komende regeling van de wijze van beheer en administratie van het fonds, bedoeld in artikel 4 van de Muntregeling van de Nederlandse Antillen (P.B. 1955 no. 127) (1958-1959-86; 1957-1958-47).

Nadat een amandement van de heer Abbad met twaalf tegen negen stemmen verworpen was, terwijl een ander amandement van hetzelfde lid door de regering werd overgenomen, werd dit ontwerp in zijn geheel aangenomen.

(Vervolg van pag. 4)

Vergadering van de Staten . . .

(Vervolg van pag. 3)

Punt negen van de agenda omvatte: Ontwerp- landsverordening tot wijziging van de Landsloterijverordening 1949 (P.B. 1949, no. 116) (1958-1959-30). Na de algemene beraadslagingen en de artikelsgewijze behandeling werd dit ontwerp zonder noemenswaardige wijzigingen aangenomen.

Als laatste punt op de agenda stond genoteerd: **Begroting der Landsloterij voor het dienstjaar 1959 (1958-1959-44), dat na enig debat tussen de heer Lopes en de minister, waarbij eerstgenoemde een eerder gesteld amendement introk, eveneens in zijn geheel werd aangenomen.**

De motie van Lopes

Hierna was aan de orde de motie, die des morgens door de heer Lopes was ingediend en waarvan wij in onze editie van gisteren reeds in het kort melding maakten.

De heer Lopes lichtte de motie toe en verklaarde, dat de in de motie aangehaalde kwestie een zeer ernstig geval van verkrachting van de eilandenregeling naar voren werd gebracht. *De funeste gevolgen ervan hebben volgens de heer Lopes reeds hun tol geeïst. Vele mensen zitten op St. Eustatius thans zonder werk en een deel van de bevolking is gedoemd tot ondergang, hetgeen de grondwet nimmer kan gedogen, aldus de heer Lopes.*

De heer Braam, hierna het woord voerend, zei, dat de regeringspartijen met een heel korte verklaring wensen te volstaan. Bij overleg tussen de Eilandsraden van de Bovenwinden en het Statencollege werden de verdeling van de gelden bepaald. De regering, zo vervolgde de heer Braam, wordt capabel genoeg geacht te beoordelen of het besluit al dan niet in het belang is van de bevolking.

Het lid da Costa Gomez ondersteunde de motie, daar zij dan in behandeling kon worden gebracht. De motie, aldus spreker, houdt gegevens in, waarover van te voren geen inlichtingen waren verstrekt.

De heer Gomez vroeg zich af of het niet juister zou zijn indien dit onderwerp uit de politieke sfeer onderwerp uit de politieke sfeer werd gehaald en zakelijk werd bekeken.

Voorzitter Isa verklaarde de motie ook gesteund te hebben, ofschoon hij er niet mee eens was. Spreker acht de motie echter geheel overbodig. ***Hij stelt voor de motie niet door te zenden naar de*** *centrale commissie, doch direkt af te handelen. Voorzitter Isa zei de motie als een politieke stunt te beschouwen.*

De heer Lopes ging hierop in en vroeg zich af of de voorzitter dit eerlijk meende, na kennis te hebben genomen van de feiten.

De heer Isa, weer aan het woord zijnde, vertrouwde de gegevens in de motie vermeld, niet, daar de heer Lopes reeds eerder op de dag — aldus vervolgde spreker — zoveel onwaarheden had verkondigd.

De voorzitter stelt hierop voor de algemene beraadslagingen te schorsen en de motie in stemming te brengen.

Het voorstel van de heer Isa wordt met elf stemmen voor en zes tegen, aangenomen.

De heer Gomez zei tijdens motivering van zijn stem, geen gelegenheid te hebben gehad een klaar beeld in de zaak te krijgen. Hij meende niet anders te kunnen doen dan vóór te stemmen om te laten blijken, dat het bij hem om de zaak gaat.

De heer Voges zei zijn stem te zullen geven aan de motie, terwijl de heer Anslijn verklaarde, dat hem vele rare dingen over St. Eustatius ter ore waren gekomen omtrent het geld, dat door de belastingbetalers wordt opgebracht.

De heer Finck vond eventuele aanname van de motie inmenging in de interne zaken van de Bovenwinden.

Ook de heer Abraham was deze mening toegedaan en zei daarom tegen de motie te zullen stemmen.

Hierna werd de motie in stemming gebracht en verworpen met elf tegen zes stemmen.

Tegen kwart over vier sloot de voorzitter de vergadering.

ONZE WERELD DEZE WEEK

Toen op 11 mei in Geneve de vergadering van ministers van buitenlandse zaken ter grote vier begon, was bij wijze van spreken de spanning in de gehele wereld voelbaar. Het ging om belangrijke zaken en algmeen heerste de vrees, dat de kans op een derde wereldoorlog vrij groot zou kunnen zijn indien de conferentie op niets zou uitlopen. Men weet het resultaat: ten aanzien van de meest dringende zaken, zoals de Duitse kwestie, is men geen stap vooruit gekomen en heeft men uiteindelijk de besprekingen door schorsing op de lange baan geschoven.

Zo mogelijk zal maandag wanneer de ministers zich in het Paleis des Nations zich weer rond de tafel scharen, de spanning nog groter zijn. Er hebben immers de afgelopen week grote heren gesproken en zij hebben grote woorden gebruikt. Aan de ene kant van het gordijn was dat de Russische eerste minister, die zeide van geen wijken te weten, aan de andere kant waren dat Eisenhower en Herter, die verklaarden evenmin een stap terzijde te zullen gaan. Het ziet er al met al maar weinig hoopvol uit. Minister Herter heeft tenminste nog gezegd, dat hij niet erg optimistisch kan zijn; zijn beide collega's van Engeland en Frankrijk zeiden dat niet, maar zullen het zeker denken.

De afgelopen dagen hebben politieke commentators zich wederom de vraag gesteld wat er zal gebeuren wanneer Geneve de scherpe kanten van de bestaande conflicten een niet wat minder gevaarlijke aanblik zal geven. Men kan ervan verzekerd zijn, dat de Russen een mislukking van de conferentie zullen beschouwen en uitdragen als een politiek winstpunt van de eerste orde. Dat is al komen vast te staan na de opschorting der besprekingen, toen Gromyko zich haastte op een wenk van Kroetstjef een jubel-verslag over Geneve te schrijven, waarin uiteraard werd gewaagd van een Sowjet-zege over het kapitalistische en domme westen. De beschouwing van Gromyko verscheen prompt in alle grote bladen achter het ijzeren en het bamboe gordijn.

Zal het echter na de tweede Geneefse ronde bij papieren hoera-geroep van de Russen blijven? Of zullen dadelijk tot maatregelen overgaan, zoals het sluiten van een bepaald verdrag met de oostduitsers? Het kan natuurlijk ook zijn, dat Kroetstjef niet dadelijk al zijn kruit wil verschieten om de mogelijkheid van een topconferentie niet helemaal af te snijden — want dat hij het graag op een ontmoeting met de westelijke staatshoofden wil aansturen staat wel als een paal boven water. Laten wij in elk geval maar hopen, dat door de onderbreking der bespreking de hoofden wat koeler zijn geworden en dat de betrokken ministers — zeer zeker ook die van de Sowjet-Unie — stuk voor stuk hun best willen doen de problemen niet nog meer op de spits te drijven.

x x x

Met heel wat minder enthousiasme des volks dan hij gedoopt had, heeft president Soekarno van de Indonesische republiek zijn nieuwe staatsrechtelijke weg ingeslagen. Hij is dus voor de komende vijf jaren eveneens minister-president. In het rompkabinet, zoals hij de tijdelijke regering noemt, ziet men veel oude bekenden, maar er werden eveneens enkele jonge figuren opgenomen, die kennelijk moeten worden beloond wegens hun aandeel in de onderdrukking van de rebellentroepen. Het is niet bijzonder hoopgevend, dat Soekarno en enkele van zijn ministers hebben gemeend het Irian-geval weer van stal te moeten halen. Het gehuil over westelijk Nieuw-Guinea, dat bij de republiek moet worden gevoegd, heeft steeds gediend en dient ook thans tot afdeling van de ontelbare vraagstukken in het eigen land. Telkens wanneer het niet al te best gaat daar op Java, dan begint het geschreeuw om Irian opnieuw.

De president-premier van Indonesië heeft aangekondigd nu zelf de verantwoording te willen dragen voor de opbouw van zijn land. Hij brengt daarmede niet alleen de vorige regeerders in discrediet, maar tegelijkertijd tracht hij het volk wijs te maken, dat hij het beter allen kan.

Een ieder, die het volk van Indonesië kent en de rijke archipel heeft kunnen bewonderen, zal het tot van dit prachtige land begaan zijn. Zij zullen evenmin trouwens als de meeste Indonesiërs, niet kunnen geloven in de wonderdoener Soekarno, die zich te elfder ure de mooite schijnt te willen getroosten aandacht te besteden aan het regeringsbeleid. De Indonesische bevolking verdient het, dat eindelijk op bestuurlijk gebied vooruitgang wordt gemaakt. Of dat echter in de huidige omstandigheden te verwachten is?

x x x

De organisatie van Amerikaanse Staten is te Washington in buitengewone vergadering bijeengekomen. Gesproken werd over de mogelijkheid tot het organiseren van een bijeenkomst van ministers van buitenlandse zaken der landen, die bij het orgaan zijn aangesloten. Deze conferentie zou moeten dienen om de gehele politieke situatie in het Caraibisch gebied van alle kanten te bekijken en eventueel aanbevelingen te doen ter opruiming van bepaalde geschillen. Na Haiti heeft nu ook de Dominicaanse republiek meegedeeld geen beroep meer te zullen doen op het verdrag van wederzijdse bijstand. Misschien is mede daardoor de sfeer wat zuiverder geworden voor de beoogde ministersconferentie.

De vertegenwoordiger van Cuba verklaarde zich positief tegen het houden van een conferentie, daar hij het complex der problemen, die aan de orde zouden komen, beschouwde als te zijn van zuiver binnenlandse aard. Hiermede zou volgens hem de organisatie van Amerikaanse Staten zich nimmer mogen inlaten. Gelet op de verhoudingen in de organisatie ministers-conferentie wel doorgang vinden, ook al werd besloten nog geen definitieve beslissing te nemen en de besprekingen tot maandag op te schorten.

x x x

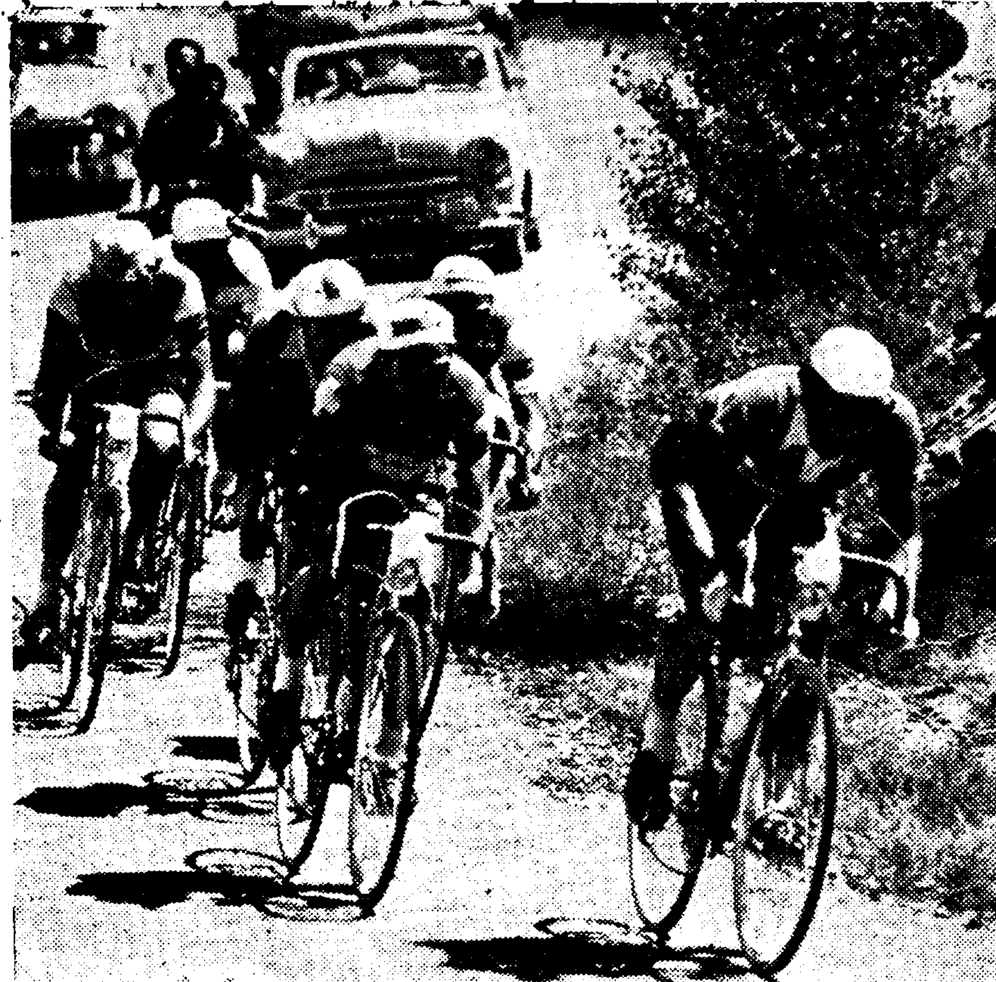
Het heeft er alle schijn van, dat Dag Hammarskjoeld, de secretaris-generaal der Verenigde Naties, niet veel succes heeft gehad met zijn gesprek met de grote man der Verenigde Arabische Republiek, Nasser, over een vrije doorvaart van Israëlische vaartuigen door het Suezkanaal. Al kort na het onderhoud liet Nasser tenminste een bericht verspreiden waarin gewag werd gemaakt van enkele beperkingen ten aanzien van voor zoals Nasser wil doen voorkomen, maar nog steeds een volledig verbod; de door het kanaal te vervoeren goederen mogen namelijk geen Israëlisch eigendom zijn.

In Palestina toonde men zich uitermate teleurgesteld over het feit dat Hammarskjoeld niet meer heeft kunnen bereiken. De secretaris-generaal zal dinsdag de besprekingen met Nasser voortzetten, maar veel kans wordt hem bij voorbaat al niet gegeven. De autoriteiten in Cairo hebben de laatste jaren wel geleerd hoe zij hun zin kunnen doordrijven, namelijk door zich niets aan te trekken van protesten, hoe ernstig deze ook geformuleerd zijn en vanwaar deze ook mogen komen.

Blonde mannen onvindbaar aan Braziliaase kust

Het zoeken naar een groep van vier of vijf „blonde mannen", die enkele dagen geleden ergens aan de Braziliaase kust op geheimzinnige wijze met een rubberboot zou zijn geland, is vandaag door de Amerikaanse marine gestaakt. De Braziliaanse autoriteiten zijn tot le slotsom gekomen, dat men met een grap e doen moet hebben.

De journalisten zijn echter niet overtuigd en zetten hun navorsingen onder de vissers in de buurt voor.

Na de eerste twee bergétappes werden slechts enkele kleine ontsnappingspogingen gedaan, die alle op niets uitliepen. Op de foto hierboven leiden Hasenforder en de Zwitser Graf een klein peleton.

De 46ste Tour de France

Degene die de Tour wil winnen, zal Bahamontes en Gaul(?) moeten verslaan

Verrassingen dit jaar uitgesloten

De elfde étappe van de Tour de France van Bagnares de Bigorre naar St. Gaudens over twee Pyreneeën-toppen, de col d'Aspin en de col de Peyresourde, heeft wederom een sprintoverwinning gebracht voor de Frans nationaal André Darrigade, die zo langzamerhand zijn epitheton „windhond van Dax" begint waar te maken.

Het merkwaardig verschijnsel heeft zich dus voorgedaan, dat een uitgesproken niet-klimmer als de heer Darrigade ongetwijfeld is, de rit in zijn voordeel heeft beslist.

De enige konklusie, die men daaruit zou kunnen trekken, is dat de grote heren uit het bonte wielergezelschap, dat de „Tour de France" heeft, het nog steeds niet onder elkaar hebben willen uitvechten. Zodoende konden dus de mindere goden hun kans grijpen en hun gang gaan.

Verrasingen uitgesloten

Deze konklusie is daarom gerechtvaardigd, omdat men mag aannemen, dat een verrassing, zoals in 1956 — toen de volkomen onbekende en als een komeet aan de wielerhemel verschenen en.... verdwenen Franse Pool, Roger Walkowiak, bij wijze van uitzondering de Tour won — nu wel zal zijn uitgesloten. Walkowiak was toen, evenals Vermeulin, een brave jongen, die tot dan toe slechts als streekrenner (regional, zoals de Fransen hem noemen) enig bestaansrecht had. Door heel toevallig in een paar „goede ontsnappingen" terecht te komen, had hy zich plotseling en tot ieders verbazing, waarschijnlijk het meest tot de zijne, naar de top van de ranglijst opgewerkt.

En aangezien de grote heren van de tricolores het toen lelijk lieten liggen, werd de verlegen en bedeesde jongen uit Dijon meteen gebombardeerd tot favoriet der favorieten.

Er reed toen ook nog een zekere Nederlander Wout Wagtmans al dagen lang in een veel te grote gele slobbertrui om zijn mager karkas, maar dit wisselvallig manneke durfde niemand au serieux te nemen, omdat in het verleden veel te vaak gebleken was, dat de sprieterige Wagtmans, als het er op aan moest komen, steevast tegen een of andere inzinking op fietste, waarbij hij soms in één rit 20 tot 30 minuten achterstand kon oplopen en zo zijn gele trui moest verwisselen voor het hem beter passend oranje van de Nederlandse ploeg.

En Wout heeft onze verwachtingen in 1956 dan ook niet beschaamd. In de beslissende Alpenrit kon hij het weer niet bolwerken en op slag zat Walkowiak in het geel, dat hij van de weeromstuit tot in Parijs heeft gedragen.

Te veel kwaliteit

Zoals wij reeds zeiden, wij geloven niet, dat zoiets ook nu zal gebeuren, daarvoor rijdt er dit jaar te veel „kwaliteit" mee in de Tour. De „maillot jaune zal wel daar terecht komen waar bij behoort en dat zal zijn bij de meest komplete renner uit de bent. Zijn naam blijft voorlopig nog een geheim....

Al vroeg in de elfde étappe ontsnapte twee Franse regionalen, nl. Quehellle (u kent hem vast nog wel) en Pipelin. Dat was al na 5 km., maar het peleton slokte hen weldra weer op. Elf kilometer na de start kozen wederom de Fransen Busto, Graczyk, Dotto en ja eindelijk ook „le grandpère" Robic het hazenpad. Voor hen, die dachten, dat het grote uur voor de reeds van Drees trekkende wielrenner had geslagen, en dat hy nog eenmaal zijn wielertalent zou laten schitteren, is de aanval van de kleine „Biquet" — zoals hij vroeger werd genoemd — wel op een grote teleurstelling uitgelopen.

Behalve Jean Dotto, werden de andere demarranten weer snel tot de orde geroepen.

Dotto echter, die enige „touren" geleden nog waardig geacht werd om in de nationale Franse ploeg te mogen starten, ging dapper door deze zuid-Fransman, die steeds beter gaat rijden als hij de berglucht in zijn longen kan opzuigen, draaide als numero één over de kruin van de col d'Aspin, een berg van de tweede kategorie.

Maar in zijn wiel bereikte de Spaans-Luxemburgse tandem Gaul-Bahamontes de top, gevolgd door het Franse idool Rivière samen met een andere streekrenner Huot en daarachter Ercole Baldini, de Italiaan, met Marigil, de Spanjaard, in gezelschap van de Nelux-renner Van der Borgh. Hun achterstand bedroeg 1 min. 20 seconden op Dotto.

De andere renners volgden met kleine verschillen, terwijl Vermeulin alles uit zijn body zat te persen om het stuk textiel naar behoren te verdedigen.

Ver in de achterhoede worstelden toen reeds enkele grote mannen van de eerste Pyreneeën-rit, zoals Marcel Janssens, de winnaar; Privat, die tweede was, alsmede Pauwels — de gele Belgische eendagsvlieg — en Vito Favero, de Italiaan, die vorig jaar na Charly Gal als tweede eindigde in het algemeen eindklassement. Al deze renners betaalden de zware tol voor hun roekeloze inspanningen van de vorige dagen en fietsten nu met een knaao van hun inzinking in hun bagage.

In de afdaling van de Aspin kwamen vele renners weer bij elkaar zodat zich toen verschillende peletonnetjes vormden voor men aan de beklimming van de Peyresourde begon.

Dotto was intussen „platgevallen" dat zo veel betekent als „een lekke band krijgen", en moest dus lossen uit de kopgroep.

Tijdens de beklimming van de Peyresourde sprong Huot weg en passeerd de top met 2 minuten voorsprong op Gaul en Bahamontes, die als klitten aan elkaar bleven kleven.

Enkele andere renners hadden intussen geprobeerd om aansluiting te krijgen met de kopgroep, onder wie Damen en Stablinsky. Terwijl de sprong van Stablinsky wel slaagde bleef Damen tussen twee peletons even „hangen" voordat hij terugviel in het tweede peleton, dat 3 minuten na de winnaar in St. Gaudens zou arriveren.

Intussen vormde zich in de „afzink" naar St. Gaudens een groot peleton van 25 renners met de gele trui en alle favorieten plus Darrigade, die later in de sprint zo zegevieren.

Gaul en Bahamontes

Deze rit, die dus nog geen beslissing heeft gebracht, heeft tot nu toe wel één ding overduidelijk aangetoond. Degene, die deze Tour wil winnen, zal Gaul en Bahamontes moeten verslaan.

Beiden klimmen zij biezonder gemakklijk en verlaten zij het peleton, wanneer zij dat maar willen.

Uiterlijk volkomen verschillend van stijl; Gaul stamt uit de sierlijke grimpurschool van Coppi en Koblet, terwijl Bahamontes meer weg heeft van de krachtklimmrs als Bartali en Kübler, zijn ze toch volkomen aan elkaar gewaagd.

Bahamontes heeft zich de bijnaam verworven van „koning der Pyreneeën", terwijl Gaul zich mag noemen „keizer der Alpen" en bij hoge uitzondering „cherubijn der wielersport", maar dat mag alleen Goddel zeggen.

Hoe men de twee matadoren ook zou willen noemen, tot nu toe was het tussen beiden nog steeds een „dead heat".

HERBARION

De rechtspraak op Cuba

Eerste proces wegens samenzwering tegen de revolutionaire regering

Te Santiago de Cuba is gisterochtend door het revolutionair tribunaal de doodstraf uitgesproken over Zenen Caravia, het hoofd van de fotografische afdeling van het ontbonden leger van Batista.

De terdoodveroordeelde werd ervan beschuldigd 21 revolutionairen te hebben aangegeven, die later door de regering van Batista zijn terechtgesteld.

In de gevangenis van Santiago benam zich van het leven de rijke **grootgrondbezitter Francisco Sotero Piña, die zijn berechting af** wachtte op de beschuldiging, dat hij proviand zou hebben verschaft aan het huurleger van Rolando Masferrer, een verstokte aanhanger van Batista.

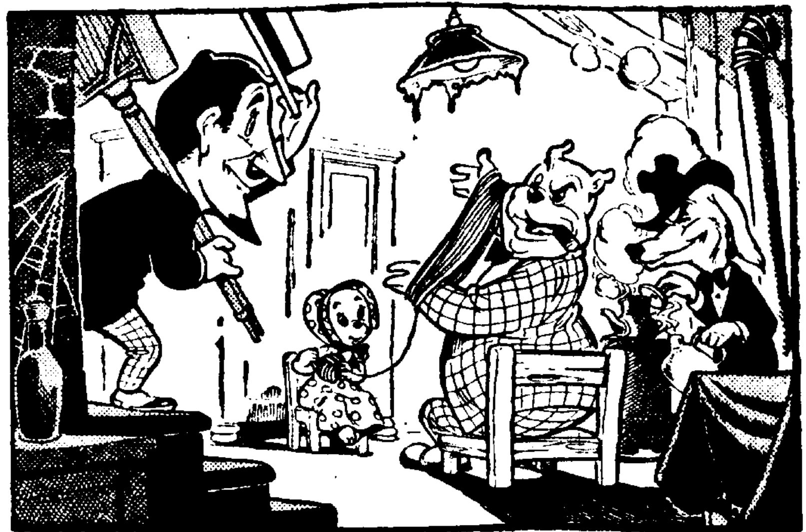
Te Matanzas wordt het proces voortgezet tegen de oud-politieagent Rafael Miranda, wiens tenlastelegging 27 gevallen van foltering en mishandeling vermeldt. De openbare aanklager eist op 17 punten van de tenlastelegging een gevangenisstraf van 34 jaar elk en op de overige 10 punten een gevangenisstraf van 20 jaar voor elk vergrijp.

Gisteren is te Pinar del Rio voor het revolutionaire Tribunaal een proces begonnen tegen zeven verdachten wegens samenzwering tegen de revolutionaire regering. Dit is het eerste proces, dat gehouden wordt sinds op samenzwering de doodstraf is gesteld.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3562. — Misschien zullen oplettende lezertjes zich onthutst hebben afgevraagd waar Tom Poes blijft. Hij is nu eenmaal iemand, die niet werkeloos toeziet als er lelijke dingen gebeuren. Daarom zou het in derdaad vreemd zijn wanneer hij rustig in zijn huisje was gebleven, terwijl zijn vriend zich eenzaam ging opofferen. Nee, zo is Tom Poes niet. Op een afstand had hij heer Bommel gevolgd naar de herberg „Het Witte Paard" en hij had om een hoek gewacht, tot hij er weer uitkwam. Medelijdend keek hij de vervallen gestalte van de heer Ollie na, doch hij wachtte totdat ook de heer Kiekvogel verscheen.

De fotograaf daalde monter de stoep af en begaf zich met lichte tred naar de achterbuurten van Rommeldam, zonder in de gaten te hebben, dat hij gevolgd werd. Hij was zo zeker van zijn zaak, dat hij zonder omzien het vervallen pand betrad, waar Super en Hieper een verlopen handelmaatschappij dreven.

Op de drempel bleef hij echter verwonderd staan.

De ruimte was netjes opgeruimd en bij het snorrende kacheltje was de zware gestalte van Bul Super gezeten. De anders zo grove figuur hield glimlachend een streng wol op, waar juffrouw Doddel een kluwen van draaide. Daartussen bewoog Hiep Hieper zich, bezig met het zetten van thee.

„Ik ben blij, dat u niet langer boos op ons bent!" sprak Hieper. „We waren wel een beetje ruw gisteravond, niet waar, baas?"

„Jullie kunnen het niet helpen", zei juffrouw Doddel. „Ik denk, dat je moeder niet goed voor jullie gezorgd heeft. Maar daar is visite. Hiep. Geef die meneer een stoel en vraag of hij de thee met suiker en melk lust."

Nationaal Symphonie-Orkest geeft extra-concert op Aruba

Oranjestad. — Zojuist werd bericht ontvangen van het State Department, dat het Nationaal Symfonie-orkest van Washington bereid is op Aruba een extra koncert te geven. Dit wordt een openluchtkoncert in het Wilhelminastadion.

Het initiatief om een eventueel extra koncert in de open lucht te geven, kwam van de heer Carl Wolff manager van het Aruba Caribbean Hotel, die vele malen zelf openluchtkoncerten door dit beroemde orkest bijwoonde. In Amerika heeft bijna iedere grote stad een gelegenheid voor het geven van dergelijke koncerten, die soms tienduizenden bezoekers trekken, en zeer populair zijn.

D Kunstkring, die het eerste en oorspronkelijk enige koncert door het Nationaal Symfonie-orkest in enkele uren geheel uitverkocht aan de leden, was onmiddellijk enthousiast voor het idee van de heer Wolff en verzocht de Amerikaanse consul, de heer G. Moffit Jr. het orkest te vragen een extra koncert in het Wilhelminastadion te willen geven. Er was namelijk bericht gekomen van de orkestdirektie, dat het orkest in ieder geval een dag langer op Aruba zou blijven (waarschijnlijk aangetrokken door het strand) waardoor de mogelijkheid voor een extra optreden werd geschapen.

Door dit extra koncert in het stadion te geven, zal de gehele bevolking van Aruba in staat zijn het beroemde orkest te zien en te horen. De prijzen zijn namelijk buitengewoon: ƒ 1.50 voor volwassenen en ƒ 0.75 voor kinderen.

Wij hopen, dat alle onderwijzers op de scholen de leerlingen zullen opwekken dit grote gebeuren met hun ouders te gaan genieten.

Het programma, dat het 100 man tellend beroemde orkest bij dit volkskoncert zal uitvoeren, zal nog worden bekend gemaakt.

Het Wilhelminastadion werd onmiddellijk voor dit doel ter beschikking gesteld. De voetbalwedstrijd, die voor dinsdag op het programma stond, zal worden uitgesteld.

Wij zijn ervan overtuigd, dat de Arubaanse bevolking in groten getale dinsdag naar het stadion zal gaan om voor het eerst in de geschiedenis van Aruba een groot en wereldberoemd symfonie-orkest te beluisteren.

Padvinderleiders naar Curacao

Oranjestad — Vanochtend om zes uur vertrokken in twee groepen een aantal padvindersleiders naar Curacao om daar deel te nemen aan een leidersvergadering van de Katholieke jeugdcentrale (KJC). Het is een jubileumbijeenkomst in verband met het 25 jarig bestaan van de KJC. Leiders van Bonaire worden ook verwacht. Met vliegtuigen van 2 en 4 uur zullen nog enkele Arubaanse leiders naar Curacao reizen. In totaal gaan er 66 leiders.

Uit Politierapporten

Oranjestad — Op Pos Chiquito werd door Horacio Yarzagaray een auto antenne gevonden. Denisio Walters verloor het trouwboekje van zijn ouders. Joao Correra de Andrade verloor een goedkleurig polshorloge.

Bij Knoek Abao sprong een waterleidingbuis. Te Santa Cruz constateerde de politie dat er een bok was geslacht in de buurt van Sabana Grandi. Er was geen vergunning voorhanden en het bleek geen geval van noodslachtig te zijn. De amateur slagers kregen een bekeuring voor clandestien slachten en voor dierenmishandeling.

Aruba nieuw airconditioned stadshotel rijker

Oranjestad — Aruba is sinds gisteren een nieuwe geheel airconditioned familiehotel rijker geworden. Eigenaar is de heer J.E.J. Ecury, die voor dit doel het aan hem behorende pand aan de Windstraat daarvoor inrichtte. Tot bedrijfsleider werd benoemd de heer Francois (Fanfa) Croes, die momenteel in Europa vertoeft en wiens plaats tijdelijk wordt ingenomen door de heer Hendrik Lampe. De Zwitserse hotelman Arno Hunziker is barkeeper en Frans Geusebeek, tot voor kort verbonden aan het Strand hotel, kok.

Het is niet voor het eerst dat het gebouw als hotel dienst doet. Vroeger was er gevestigd Hotel Flora en het laatste jaar was het woonhuis voor personeel van Taylor Construction. Er zijn 11 kamers, die plaats bieden aan 14 personen. Het restaurant is er op berekend ook gasten van buiten aan te trekken en biedt daarom 36 plaatsen.

Met een gezellig samenzijn werd gisteren het hotel officieel geopend. Bij het uitbrengen van de heildronk waren onder anderen aanwezig de commissaris van politie en mevrouw de Jager en de Commandant van de Mariniérskazerne en mevrouw Giesberts.

Gaarne hopen wij dat het hotel een periode van grote bloei tegemoet gaat.

47 leerlingen tot nieuwe r.-k. H.B.S. toegelaten

Oranjestad. — Na een toelatingsexamen werden de volgende leerlingen toegelaten tot de nieuwe H.B.S.: Marco Baarh, L. Beiderwellen, I. van Breel, O. Bruin, I. Chai, A. Faneyte, S. Jacopuce, F. Kelly, E. Lambertus, H. Mohamed, H. Nijbroek, H. Pablo, S. Vermeer, D. Zonnevyle, R. van Hetten, F. Illidge, R. Lu Hap Po, J. Marcus, C. Rovelet, C van de Velde, J. Veneman, F. Wong, R. Chemaly, A. Croes, H. Croeze, J. de Cuba, T. de Cuba, J. Dirksz, E. van Dongen, H. Fingal, J. Hoen, N. Laclé, N. Masour, Ng Wah Sing, P. Paris, F. Perrera, I. da Costa, N. Dinissen, G. Eman, G. Goetze, A. de Jager, D. van der Kuyp, R. de Man, C. van Nidek, E. Vlaun en E. Weststrate.

Drie van deze geslaagden gaan naar Nederland. Er blijven er dus voor de H.B.S. op Aruba 44 over. Hiervan zijn er 19 meisjes en 25 jongens.

Drie van de geslaagden deden examen na het voltooien van de zesde klas. De anderen kwamen allen uit de zevende klassen.

Luchtverkeer

Oranjestad — Gedurende de maand Juni 1959 werden 2334 inkomende passagiers afgehandeld op de luchthaven. In 1958 waren het er 2151. In Transito kwamen er 1842 aan (v.j. 1368) en er vertrokken afgelopen maand 2430 passagiers (v.j. 5673) In totaal werden 6596 passagiers afgehandeld tegen 5673 in dezelfde periode van vorig jaar.

Het aantal landingen liep op van 236 tot 260.

Havenverkeer

Oranjestad — In de maand juni liepen in totaal 238 schepen de havens van Aruba binnen. In Juni 1958 waren het er 242. De totale tonnage was dit keer echter aanzienlijk groter, doordat er grotere schepen werden gebruikt. Het liep op van 2.333.095 ton tot 2.610.280 BRT.

Nieuwe politie-agenten

Oranjestad — De politie van Oranjestad is versterkt met een tweetal agenten tweede klas. Het zijn Eric Edwin Baiz van Aruba en Harold Nicolaas Cosster van Curacao.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 3 juli werd geboren: Diobanis, Roberto, zoon van de heer en mevrouw G. A. Inranzon-Romero — N. C. C. 76.

Op 5 juli Emelinda Antonia, dochter van de heer en mevrouw R. Tromp-Jacobs — Turibana 53.

Op 8 juli Isabel Magdalena, dochter van de heer en mevrouw R. J 3. boren Seraphin-Balson — Pieter Breughelstraat 3.

Op 9 juli Ramon, zoon van de heer en mevrouw M. F. Arends-Arends — Newtonstraat 7 en Esmeralda Altagracia, dochter van de heer en mevrouw J. Krosendijk-Roga — Canashito 6.

Eindexamen Arubaanse Technische School

Oranjestad. — Bij de afdeling Machine-Bankwerken waren er 38 kandidaten. 1 Kandidaat werd afgeschreven, 6 afgewezen en 31 geslaagd t.w.: Bonifacio Frans, Johann F. Hillman, Victor E. Culingford, Mario B. Kock, Elwaldo Gibbs, Harold Jack Thomas E. Franken, Isidro G, Angela Carlos L. Halmen, Edwin R. Milton Winston David, Efraim Giel, Ronald Winklaar, Luis Jackson, Rudolph Maardenborough, Waldo E. van Putten, George Simon, Heneroso Illis, Llonel Bennet, Rupert Niles, Patrick Gumbs, Godwin Paul, Donald Hosé Gregorio L. Ibarra, Fernando Rumnit, Morel D. Halley, Jozef Neblett, Baldwin Carti, Aurelio Ruiz, Antonio Figaroa en José R. Odor.

Eindexamen Driejarige

Oranjestad. — Door de H.B.S.-kursus van de frères werd een aantal geslaagden afgeleverd, die dus nu gereed zijn voor de vierde klasse van een Hogere Burgerschool. Het zijn: Paul van Dongen, Ligia Lo A Njoe en Hubert Maduro, die de beste cijfers behaalden. Voorts Victor Bareño, R. Brion, A. Daal, Paul Dinnisen, Rudolf Kock, Ronnie van Loghem, Jan Martis en Robert van Nidek.

Rapid boekt zeer verdiende 3 - 1 zege op S.U.B.T.

Aantrekkelijke eerste helft werd gevolgd door matig spel na de rust

In een wedstrijd, die vooral voor de rust door vele hoogtepunten en door goed voetbal werd gekenmerkt, wist de beroemde voetbalploeg Rapid een 3—1 overwinning te boeken op S.U.B.T., de kampioen van Curaçao.

De zege van Rapid was zeer verdiend. Flitsend kombinatiespel en snelle switches waren de sterke punten in de aanval van de Europeanen. Vooral voor de rust kwam het spel van Rapid vaak tot grote hoogte en werd S.U.B.T. totaal overspeeld. Het was dan ook geheel overeenkomstig het spelbeeld, dat Rapid na 15 minuten spelen de score wist te openen door een doelpunt van Koerner, die door een listige schijnbeweging eerst Canword in de luren legde om hierna met een laag en welgemikt schot Paulina te passeren: 1—0.

Geen halve minuut hierna trof Rapid wederom roos. Op prachtige wyze werd Halla, de Rapid-rechtsbuiten door midvoor Dienst vrijgespeeld. Via de handen van keeper Paulina belandde de bal, na het schot van Halla, voor de doelmond. Wel wist Canword in eerste instantie nog redding te brengen, doch het schot van rechtsbinnen Reiter, dat uit deze situatie volgde, was de gehele SUBT-defensie te machtig: 2—0

Na deze tweede Rapid-treffer werd SUBT in de verdediging gedrukt en het vergde van de gebroeders Meulens, Canword, Vlinder en Pikeur meermalen al hun kapaciteiten om de gasten hierna het scoren te onthouden. **Vooral Canword bracht in deze, voor SUBT moeilijke periode, dikwijls redding.**

SUBT probeerde het van haar kant met enkele snelle en verrassende uitvallen, doch niet alleen waren deze doorbraken te sporadisch, doch tevens ontbloot van elke vorm van fantasie, terwijl de slordige afwerking en het nodeloze gepingel geen effekt kon worden gesorteerd. In de SUBT-voorhoede voldeden alleen Wijman en Thielman. Het individuele spel van Gumbs werkte remmend op de kracht van de aanvallen terwijl Balentien, door een zenuwachtige overhaast gedreven, het niet eens tot een voldoende kon brengen **De achterhoede van SUBT was het sterkste deel van de plaatselijke ploeg en kwam vaak tot zeer verdienstelijk spel.**

Een kans om de achterstand te verkleinen, werd na 30 minuten spelen gemist, toen SUBT een penalty kreeg toegewezen, maar door Gumbs slecht werd genomen, waardoor keeper Zeman de bal uit het doel kon houden.

Met 2—0 stand in het voordeel van Rapid ging derust in. Na halftime zakte het spelpeil aanmerkelijk. Twaalf minuten na de hervatting had Subt, dat het thans beter deed dan voor de rust, sukses. Nadat uit een vrije trap een kopbal van de naar voren gekomen Canword slechts half door Zeman was gedekt, had de ingevallen Shon Ma Gomez weinig moeite de bal langs Zeman in het doel te plaatsen: 2-1.

Subt deed hierna alle moeite om de stand op gelijke voet te brengen en kreeg zelfs tweemaal de kans hiertoe. Beide kansen werden evenwel gemist en jammer was het dat Gomez op slechts drie passen afstand van Zeman in diens handen schoot, een van de beste scoringskansen niet benuttend. Wat voor de rust een sportieve wedstrijd was, dreigde erna te ontaarden in een ruwe en onsportieve strijd, waarbij door beide partijen ongeoorloofde spel werd toegepast. *Het werd zelfs zo erg, dat scheidsrechter van Ham, die niet de beste wedstrijd van zijn leven floot, een Rapid-speler uit het veld moest wijzen. De arbiter bleek echter niet konsekwent te zijn, daar hij na dit incident grovere onsportieve handelingen door de vingers zag.*

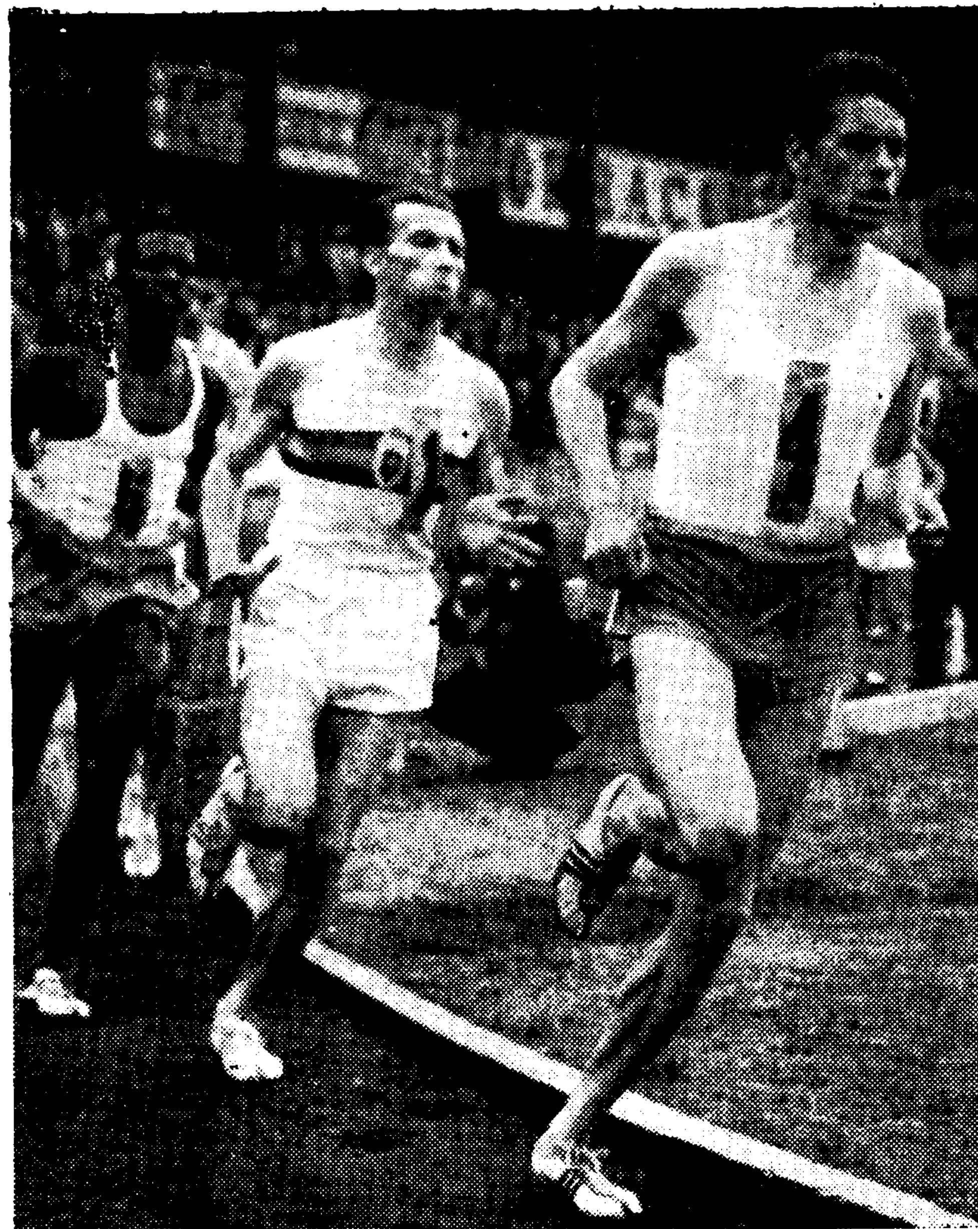
Vijf en dertig minuten na de rust werd het vonnis over Subt voltrokken. Bij een combinatie, waarbij praktisch alle vijf voorspelers betrokken waren, speelde midvoor Dienst op linksbuiten Flogl, wiens laag, diagonaal schot in het net verdween: 3—1.

Met de score 3—1 in het voordeel van Rapid floot scheidsrechter van Ham, die werd bijgestaan door de grensrechters de Haseth en Visser, voor het einde.

Morgenmiddag vindt de tweede wedstrijd van het driehoekstoernooi plaats en zullen Rapid en Jong Holland de strijd tegen elkaar aanbinden.

De drie vice-presidenten van de Verenigde Orabische Republiek en alle ministers op e e n na zijn herkozen in de verkiezingen voor een nationale vergadering van de V.O.R aldus hebben ambtenaren vrijdag meegedeeld.

De enige uitzondering was de minister van buitenlandse zaken, Fawzi, die zich niet herkiesbaar had gesteld.

In het Beerschot Stadion te Antwerpen werd de landenwedstrijd atletiek België — Nederland gehouden. Op de 300 meter lag bij het begin de Nederlander Heida aan de kop met op de tweede plaats de Belg Moens, die als eerste over de finish ging. Links de Surinamer Essajas.

Sugar Boy Nando neemt revanche op Charley Cotton

Oranjestad. — Voor een matig publiek heeft de kampioen-bokser Sugar Boy Nando gisteravond in de Swingsters Square Garden revanche genomen op de Amerikaanse bokser Cotton. Cotton had bij een vorige wedstrijd op punten gewonnen van Nando. Dit keer won Nando met T.K.O. in de negende ronde. Vanaf de tweede ronde was Cotton reeds geblesseerd. Hij bloedde uit neus en mond, hetgeen hem zeer hinderde In de negende ronde werd de strijd op last van de dokter gestaakt en werd Nando tot overwinnaar uitgeroepen.

In de semi-finale versloeg Kid Fenton van Aruba de Curaçaose bokser Young Joe. Het gevecht eindigde met K.O. in de tweede ronde.

Kwiek Volleyball-Toernooi

In het schema van de wedstrijden van het Kwiek-volleyball-toernooi is er een wijziging gekomen. De wedstrijd De Soto — Vios is verschoven van dinsdagavond negen uur naar woensdagavond acht uur.

De wedstrijd Top — Olympia, die op woensdagavond acht uur gespeeld zou worden, vindt thans plaats op dinsdagavond negen uur.

Don Jordan verdedigt titel met sukses

Don Jordan, de wereldkampioen in het weltergewicht, heeft te Portland met sukses zijn titel verdedigd tegen de 19-jarige uitdager Danny Moyer, die — zo hij zou zijn geslaagd — de jongste wereldkampioen in de bokshistorie zou zijn geworden.

De strijd over 15 ronden werd op punten beslist. De beslissing van de scheidsrechter en de twee juryleden was eenstemmig.

De 25-jarige kampioen was verre superieur en het werd daardoor een eenzijdig gevecht. Elk ogenblik kon men in de tweede helft van de strijd een voortijdige beslissing verwachten maar Moyer bleek over voldoende reserves te beschikken om de volle 15 ronden uit te staan. Het was Moyers eerste nederlaag in zijn carrière als professional, waarin hij reeds 21 gevechten leverde.

Titelgevecht Patterson in Cinelandia

Vanaf maandagavond zal in Cinelandia de film worden gedraaid van het titelgevecht tussen Ingemar Johansson en Floyd Patterson, dat op 25 juni jl. in Yankee Stadium te New York gehouden werd. De film zal tijdens beide voorstellingen worstellingen worden afgedraaid.

Franse atoom-proeven in de Sahara

Volgens het onafhankelijke blad „Le Monde" zullen de eerste Franse kernproeven in Regane in het Zuiden van de Sahara worden gehouden. De eerste bommen zouden van het type zijn dat het eind van de tweede wereldoorlog boven Hirosjima werd uitgeworpen.

(In de afgelopen week is in Ghana geprotesteerd tegen deze proeven).

Palestijnse ....

De Libanese premier, Ratsjid Karame, heeft de Amerikaanse en Russische ambassadeurs te Beiroet gewaarschuwd tegen goedkeuring van de secretaris-generaal van de V. N. Hammarskjoeld, dat voorziet in de opneming der Palestijnse vluchtelingen in de landen, die hun een onderkomen hebben gegeven.

Karame zou van plan zijn in de komende dagen soortelijke demarches bij de diplomatieke vertegenwoordigers der grote buitenlandse mogendheden in Libanon te maken.

Huldigingscomités W. Meyer

Bij het afscheid van de eerste directeur van de eerste middelbare school in de Nederlandse Antillen hebben zich de volgende groeperingen tot huldiging van de heer Willem Meyer gevormd.

Het ere-comité uit de burgerij:

Z. Exc. Minister van onderwijs F. F. E. Tromp
Z. H. E. Mgr. J. M. Holterman
Mr. P. G. Hooghoudt van het kabinet van de Gouverneur
Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao: N. P. Gorsira
Gedeputeerde: Oscar Henriquez
Oud-gedeputeerde van het onderwijs E. J. Morkos
Dr. W. Th. de La Try Ellis
Frater M. Fransiscus
W. F. G. Mensing
Direkteur van de KLM C. C. Steensma
Onder-Direkteur Shell Cur. N.V.: Ir. F. H. Janssen van Raay
Direkteur Combinatie Pletterij Nederhorst N.V., de heer L. D. Nederhorst
Direkteur van Maduro & Sons: Richard A. F. Henriquez
Secretaris Teria: Dr. Ir. P. C. Henriquez
Voorzitter Regenten Raad Curaçaose Museum Ch. J. H. Engels
Voorzitter Cur. Radio Vereniging CUROM: C. J. Grootens
Vice Voorzitter A.N.V.: Dr. E. Monte
Voorzitter Cultureel Centrum Curaçao: J. W. Bennebroek-Gravenhorst
Voorzitter oudercommissie van het P. Stuyvesant College: J. Capriles
Vereniging van leraren: H. G. A. Bongers, Voorzitter oud leerlingen J. de Sola, oud leerling W. Statius

2) Commissie van de oudleerlingen van het Peter Stuyvesant College: onder voorzitterschap J. de Sola

3) Commissie van de ouders van de leerlingen van het Peter Stuyvesant-College onder voorzitterschap J. Capriles.

Op 22 juli a.s. zal laatstgenoemd commissie in het Peter Stuyvesant-College feestelijkheden organiseren.

Op vrijdagavond 24 juli zal de burgerij in het Cultuur Centrum om 8.15 p.m. de heer Meyer ontvangen.

Op 25 juli zal de heer Meyer met de oud-leerlingen van het Peter Stuyvesant College aan een diner aanzitten in het hotel Avila belangstellenden, die wensen bij te dragen in de vorm van een geschenk aan de afscheidsnemende directeur worden verzocht hun bijdrage te storten op rekenirekening „Huldiging Meyer", bij de Edward Henriquez Bank.

Vermeulin wist in de elfde étappe zijn leiderschap te vergroten en een zoen van de „Tourjuf" in ontvangst nemen.

Om de Davis-Cup

Na de eerste dag van de tenniswedstrijd Italië — Frankrijk voor de halve finales (Europese zones) van het toernooi om de Daviscup, leidt Italië met 2—0. In het eerste enkelspel won Pietrangeli met 6—4, 6—2 en 6—1 van Haillet en in het tweede enkelspel zegevierde Sirola met 6—1, 6—1, 3—6 en 8—6 over Darmon.

Na de tweede dag van de tenniswedstrijd Spanje — Engeland voor de halve finales (Europese zone) van het toernooi om de Davis-cup, heeft Engeland een 2—1 voorsprong. In het dubbelspel wonnen de Engelsen Wilson en Davis met 6—1, 1—6, 13—15, 6—4 en 6—1 van de Spanjaarden Couder en Gimeno.

De voetbalwedstrijd IJsland — Noorwegen, die in de voorronden van het Olympisch toernooi te Reykjavik werd gespeeld, is in een 1—0 zege voor IJsland geëindigd, nadat de rust met blanke stand was ingegaan. Noorwegen, dat op 2 juli te Kopenhagen met 0—2 van Denemarken verloor, is praktisch uitgeschakeld.

Aardverschuivingen in Zuid Korea

In Zuid-Korea zijn in de afgelopen elf dagen 56 mensen om het leven gekomen en 60 gewond door overstromingen en aardverschuivingen. Vrijdag vielen er veertien slachtoffers. een 7.000 mensen zijn dakloos.

Cleveland wint, Yankees verliezen

American League:

Beto Avila en Ted Williams zorgden voor een 8—5 zege van de Boston Red Sox op de New York Yankees. Boston scoorde vijf runs in de vierde inning, mede dank zij drie errors van de Yankees. De verliezende pitcher was Whitey Ford (8—6) en de winnaar Tom Brewer (7—5).

Hank Bauer (5) sloeg een homerun voor de Yankees.

De Cleveland Indians wonnen met 8—4 van de Chicago White Sox. De winnende pitcher was Cal McLish (11-3) en de verliezer Early Wynn.

Homeruns van Ken Aspromonte (2), Bob Allison (22), Harmon Killebrew (29) en Roy Sievers (10) bezorgden de Washington Senators een 7—6 overwinning op de Baltimore Orioles. De winnaar was Camilio Pascual (9—7), terwijl de 20-jarige Fisher (0—2) verloor.

De Detroit Tigers versloegen de Kansas City Athletics met 5—2 door homeruns van Ted Lepcio en Jerry Lumpe. De winnaar: Jim Bunning (8-6) en deverliezer Bob Grimm (5-6).

De stand in de American League:

Cleveland	45	33	-
Chicago	44	36	2
Baltimore	43	39	4
New York	41	40	5½
Detroit	41	42	6½
Washington	38	43	8½
Kansas	35	44	10½
Boston	35	45	11

Dick Stuart (17) sloeg een homerun, die drie runs binnenbracht in de elfde inning voor een 7—6 zege van de Pittsburgh Pirates op de Chicago Cubs. De Cubs scoorden drie runs in de eerste helft van de elfde inning, doch de Pirates kwamen terug met vier runs in de tweede helft van deze inning. De winnende pitcher was Daniels (5-6) en de verliezer Don Elston (5-2).

De San Francisco Giants behielden de leiding in de National League door 8—6 overwinning op de Cincinnati Redlegs. Jones won en Peña verloor. Orlando Cepeda, Jackie Brandt en Willy Mays sloegen homeruns voor de Giants en Ed Bailey en Frank Robinson voor de Redlegs.

De St. Louis Cardinals scoorden acht runs in de zesde inning en wonnen met 9—7 van de Philadelphia Phillies. Vinegar Bend Mizell 10—3) won en Owens (4—8 verloor. Voor St. Louis sloegen Oliver (3) en Smith (10) homeruns en voor Philadelphia sloeg Koppe zijn eerste van het seizoen.

De wedstrijd tussen de Dodgers en de Milwaukee Braves vond geen doorgang wegens het slechte weer.

De stand in de National League is thans als volgt:

San Francisco	48	35	-
Los Angeles	48	37	1
Milwaukee	44	34	1½
Pittsburgh	45	39	3½
Chicago	39	43	8½
St. Louis	39	43	8½
Cincinatti	35	47	12½
Philadelphia	30	50	16½

Wedstrijden van vandaag in de National League:

St. Louis in Philadelphia 's middags Ricketts (1-4) tegen Cardwell (2-5).

Chicago in Pittsburgh 's middags Dave Hillman (3-7) tegen Ronny Kline (7-6).

San Francisco in Cincinatti 's-middags Johnny Antonelli (12-4) tegen Jim Brosman (3-4).

Los Angeles in Milwaukee 's-middags Sandy Koufax (5-2) tegen Juan Pizarro (2-1).

Wedstrijden van vandaag in de American League:

New York in Boston 's middags Duke Maas (6-5) tegen Jerry Casale (6-6).

Kansas City in Chicago 's middags Ned Garver (6-8) tegen Buck Shaw (7-3).

Detroit in Cleveland 's avonds Don Mossi (7-3) tegen Mike Garcia (1-5).

Baltimore in Washington Billy **O'Dell (5-6) tegen Bill Fischer (6-3).**

Gaul werd tweede in 15de etappe Tour de France

Favoriet van Nelux-ploeg heeft echter nog achterstand van 23 min. 17 sec.

De vijftiende etappe van de ronde van Frankrijk, de tijdrit van Deiquy de Rome over 12,5 km, is gewonnen door de Spanjaard Bahamontes in 36 min 15 sec (met bonificatie 35 min 15 sec). Gaul werd in 37 min 41 sec. tweede (met bonificatie 37 min 11 sec.)

Anglade van de Franse Centraal Zuid-ploeg werd derde in 39 min. 15 sec. *De plaatsingen van de Nelux-renners wren verder: 23e Ernzer 24.31. 63e Damen in 46.21, 66e Kersten 46.49, 67e Bolzan 46. 54.*

Het algemeen klassement wordt nog steeds aangevoerd door de Belg Jos Hoevenaers met 77 uur 21 min 31 sec., De Spanjaard Bahamontes is opgeklommen tot de tweede plaats. Zijn achterstand bedraagt 4 seconden. *De plaatsingen van de* Nelux-renners zijn: 15e Gaul op 23 min 17 sec (77.44.48) 37e Ernzer 78.19.46. 49e Bolzan 78.29.19. 72e Damen 78.46.13. 73e Kersten 78.46.51.

Deze tijdrit over 12,5 km op de Puy de Gold voor het bergklassement, aangezien een hoogteverschil van meer dan 1000 meter moest worden overwonnen. Door zijn zege heeft Bahamontes alleen de leiding genomen in dit bergklassement. Hij heeft thans 32 punten.

Spanje werd eerste in het dagploegklassement. De Nelux-ploeg werd met Gaul, Ernzer en Damen zesde. *In het algemene ploegenklassement leidt Belgie, de Neluxploeg staat met Gaul, Ernzer en Bolzan achtste.*

Een protest ingediend door de ploegleiders van Italie en Spanje, heeft ertoe geleid, dat in de vijftiende etappe van de ronde van Frankrijk niet alleen de Franse nationaal Mastrotto en de Spanjaard Utset, maar ook de regionaal Hoffman en de Franse nationaal Hassenforder zijn geëlimineerd. Na afloop van de tijdrit op de Puy de Rome had men in verband met abnormale atmosferische omstandigheden en de snelle rit van de Spanjaard Bahamontes de tijdslimiet verhoogd van 33 tot 40%. Mastrotto en Utset kwamen ondanks deze wijziging te laat binnen en werden geelimineerd. Aanvankelijk was gevraagd de oude tijdslimiet aan te houden en in dat geval zouden ook de renners van geneugden, Buysse (beiden Belgie), Privat (Frankrijk), Batista (Int. ploeg) en Meneghini (Parijs-Noordoost) de dupe zijn geweest. *Nu werd na een langdurige vergadering besloten de tijdslimiet terug te brengen tot 38%, zodat Hassenforder, Hoffmann, Mastrotto en Utset vandaag niet voor de 210 km lange zestiende etappe Clermont-Ferrand St. Etienne mogen starten.*

Engeland wijst Argentijnse beschuldigingen van de hand

De Engelse regering heeft gisteren met verontwaardiging met verwijt afgewezen, als zou Engeland het economisch herstel van Argentinië tegenwerken.

Op 2 juli jl. beschuldigde de radicale afgevaardigde Horacio Domingo Rena in het Argentijnse parlement Engeland ervan met Brazilië en de Sovjet-Unie „samen te spannen om de regering van president Frondizi ten val te brengen en de economische vooruitgang van Argentinië te verhinderen.

Naar aanleiding van deze uitlatingen sprak een woordvoerder van het Foreign Office te Londen gistermorgen „de verwondering en spijt" van de Britse regering uit te ervaren, dat „dergelijke absurde beschuldigingen door een parlementslid zijn geuit tegenover een bevriend land".

Tevens werd de beschuldiging tegen de Engelse arbeidsattaché van de hand gewezen, die er van beschuldigd werd zich met de binnenlandse aangelegenheden van Argentinië bemoeid te hebben.

De Amerikaanse Karikaturist en grafischekunstenaar George Gross is in Berlijn overleden. Hij was 66 jaar Cross, die in Berlijn was geboren, trok in 1932 naar Amerika, waar hij in 1938 het Amerikaanse staatsburgerschap verwierf. Onlangs keerde hij naar Berlijn terug. Hij was vooral bekend om zijn sociale kritiek waarop hij zich vooral richtte op militairisme oorlogsprofiteurs en corruptie.

TOUWTREKKEN om baten uit nationale VOETBALPOOL

Velen willen een graantje meepikken

Steeds dichterbij komt het tijdstip, waarop Nederland zijn nationale voetbalpool zal krijgen, want onmogelijk is het nog langer de ogen te kunnen sluiten voor hetgeen er in het buitenland met gelden uit toto's wordt gepresteerd. De Olympische Spelen van volgende jaar te Rome kunnen worden georganiseerd dankzij de geweldige medewerking van de Italiaanse voetbalpool, die miljoenen lires in het laadje brengt en daarvan de sportbeweging in al haar schakeringen laat meegenieten. „Door de sport, voor de sport" is daar het parool, maar ook in Duitsland, waar tientallen sporthallen worden gebouwd, zwembaden worden aangelegd en sintelbanen uit de grond worden gestampt, ten dele om de prestaties van de topatleten op te voeren, maar ook om juist door de propaganda, welke er van die topprestaties uitgaat, nog meer jonge mensen naar de sportvelden te trekken, of het nu voetbal, zwemmen, atletiek of roeien is.

Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is, doch belangrijk is slechts, dat er onder de jeugd aan lichamelijke oefeningen wordt gedaan, de opvoeding van het lichaam, waaraan in het verleden zo schromelijk te kort is gedaan, alsof het onbelangrijk was en slechts verzorging behoeft als het lichaam ziek is. Een belangrijke voorzorg is de sport in al zijn vormen om de jeugd juist uit het ziekenhuis en van de dokter weg te houden. Het vraagstuk van de volksgezondheid spreekt duidelijker naarmate de bevolkingsdichtheid groter wordt. Met de bouw van fabrieken en huizen moet de aanleg van sportvelden en zwembaden, hallen en roeibanen gelijke tred houden, een noodzaak, waarover niemand van mening zal wijken rijzen uit de grond, huisje naast huisje, school naast school, doch men vergeet, dat naast de geestelijke opvoeding, waarvoor o zo veel wetten gelden terecht gelden, ook de lichamelijke opvoeding van het grootste belang is om straks gezonde mensen te hebben in een steeds vollere, ja ongezondere maatschappij.

Grote tekorten

Scholen werden gebouwd, maar de gymnastiekzalen werden weggelaten, omdat het te veel geld kostte, huizenblokken werden naast elkaar gezet, maar de ontspanning voor al die mensen, na hun dagelijkse werk, werd vergeten.

Kortom, gebrek aan geld deed een achterstand ontstaan, welke nauwelijks meer leek in te halen en doorwerkte op het gebied van de sport. Voetbalclubs moesten een ledenstop instellen, omdat zij niet over voldoende sportvelden konden beschikken.

Honkballers moeten zich behelpen, omdat de aanleg van een echte Amerikaanse baseball-ground te kostbaar was, althans te Amsterdam, want een grote fabriek van gloeilampen in het zuiden van Nederland, vond de lichamelijke opvoeding toch wel zo belangrijk, dat Eindhoven de primeur kreeg van het eerste Nederlandse baseballveld, compleet met werpheuvel. Bij alle plannen voor wederopbouw werd steeds de sport in de hoek geplaatst, waar de klappen vielen en terwijl op velerlei gebied subsidies werden uitgedeeld, subsidies voor zeker menslievende en algemeen belangrijke doelen, moesten de sportmensen roeien met de riemen, waarover ze beschikken. We willen daarbij nog niet eens praten over topprestaties, want over de waarde daarvan wil men nog wel eens van mening verschillen, maar over de doodgewone lichamelijke opvoeding van de jeugd, die ook op velerlei gebied in de knel kwam.

Nederlandse Sportbrief

Goede organisatie

En toen kwam de voetbalpool van de KNVB, eerst aarzelend en met veel geharrewar, omdat overal in het land kleine toto's werden opgericht en er mistoestanden ontstonden, doch van lieverlee overheersend door de sterke houding van de KNVB, die met behulp van de justitie de stormen doorstond en nu nog geen gezond leven is beschoren.

Vele duizenden guldens kwamen er uit de wekelijkse pools, waaraan evenwel alleen de leden van de KNVB mochten deelnemen, een regeling, waar zeer straf de hand aan werd gehouden omdat voortdurend het gevaar bestond, dat de pool bij de wet kon worden verboden, als zijnde in strijd met de loterijwet. Iedereen wist dat hij geen prijs kreeg uitgekeerd als hij geen ingeschreven lid was bij de KNVB, zodat overtredingen tot de uitzonderingen behoorden en het geheel naar aller tevredenheid verliep. Bovendien bouwde de KNVB, onder leiding van secretaris-penningmeester Lo Brunt, een organisatie op, welke perfect werkte, snel uitsluitsel gaf en door de ervaring rijker wordend, nieuwe maatregelen instelde om de KNVB-pool in goede banen te houden. Het gevaar voor uitspattingen, waarover tegenstanders zo graag spraken en schreven, was geweken en geen weldenkend mens kon er nog enig bezwaar tegen hebben, dat de sportlieden door middel van een pool geld bij elkaar brachten om de eigen sport te dienen.

Grote giften

Inderdaad te dienen. Want in de korte tijd, dat de voetbalpool van de KNVB bestaat, hebben reeds vele instellingen er van geprofiteerd. Vele tienduizenden gulden zijn terecht gekomen bij charitatieve instellingen, maar ook bij andere takken van sport, soms voor de uitzending van atleten, het organiseren van internationale hockey- of biljarttoernooien of voor de training van topsportfiguren, die zich in het buitenland met sterke tegenstanders moeten meten.

De KNVB-pool heeft de goedkeuring van vrijwel iedere Nederlander en daarom is het te verwachten, dat spoedig van regeringswege zal worden bekend gemaakt, dat de toto nationaal kan worden georganiseerd, in plaats van uitsluitend voor leden van de KNVB. Pas dan zal de sportwereld werkelijk vrijuit kunnen ademhalen, want de opbrengst zal dan groot genoeg zijn om de achterstand op velerlei gebied in te halen. Op korte termijn is daartoe zelfs anderhalf miljard gulden nodig voor de bouw van sportzalen, hallen, velden, turnzalen, opleiding sportleraren, trainers, ja, wat al niet om weer enigszins op het peil te komen, dat men van een modern land mag verwachten.

Sterk verenigd

Die uitbreiding van deelneming zal niet meer zo lang op zich laten wachten nu de nieuwe regering bezig is met de uitwerking van haar plannen. De sportwereld heeft inmiddels een goede zet gedaan door zich te verenigen in de Nederlandse Sport Federatie, een instelling, welke als representatief kan worden beschouwd voor de gehele Nederlandse sportgemeenschap, welke er in is vertegenwoordigd. Het kwam reeds met een nota voor de regering en verkreeg de good-will, want sterker dan ooit stond nu de Nederlandse sport, die zichzelf het onontbeerlijke geld zou gaan verschaffen, dat het reeds zovele jaren had moeten missen. En zie, er kwamen kapers op de kust, die ook wel een graantje willen meepikken als de nationale voetbalpool zal worden ingesteld. Er werd een „Comite van Instellingen voor overleg inzake sportprijsvragen" opgericht, een comite, waarin een select gezelschap van heren is vertegenwoordigd, die een functie vervullen in de besturen van charitatieve instellingen en soortgelijke organen van algemeen welzijn. De sportlieden in Nederland zullen de laatsten zijn om het grote belang van deze verenigingen te miskennen, doch nu zij plotseling voor de dag komen als de sport eindelijk een middel wordt gegeven de eigen noden te lenigen, is men in deze kringen op zijn zachtst uitgedrukt onstemd.

Nederlandse roeikampioenschappen op de Bosbaan te Amsterdam. Bij de oude acht II werd Aegir kampioen van Nederland voor Njord en Laga. De ploeg van Aegir in een ontspannende rust na de strijd tegen Laga en Njord. Achter: Aegir, voor: Laga.

Kapers op de kust

Het comite met de lange naam gaat zelfs zover de sportwereld het recht te ontzeggen zelf de voetbalpool te organiseren en daarvan de baten naar eigen goeddunken te regelen.

Men wil ook een vinger in de pap, natuurlijk een streven, dat hun goed recht is, doch in Nederland niet erg enthousiast is ontvangen, omdat men van het goede ook te veel kan eisen. Door de jaren heen heeft de Nederlandse bevolking immers geofferd als het ging om de lening van noden op welk gebied dan ook. Er worden van regeringswege subsidies verleend en nooit heeft een sportman daarover een woord laten vallen, hoe groot de nood in eigen kring soms ook kon zijn.

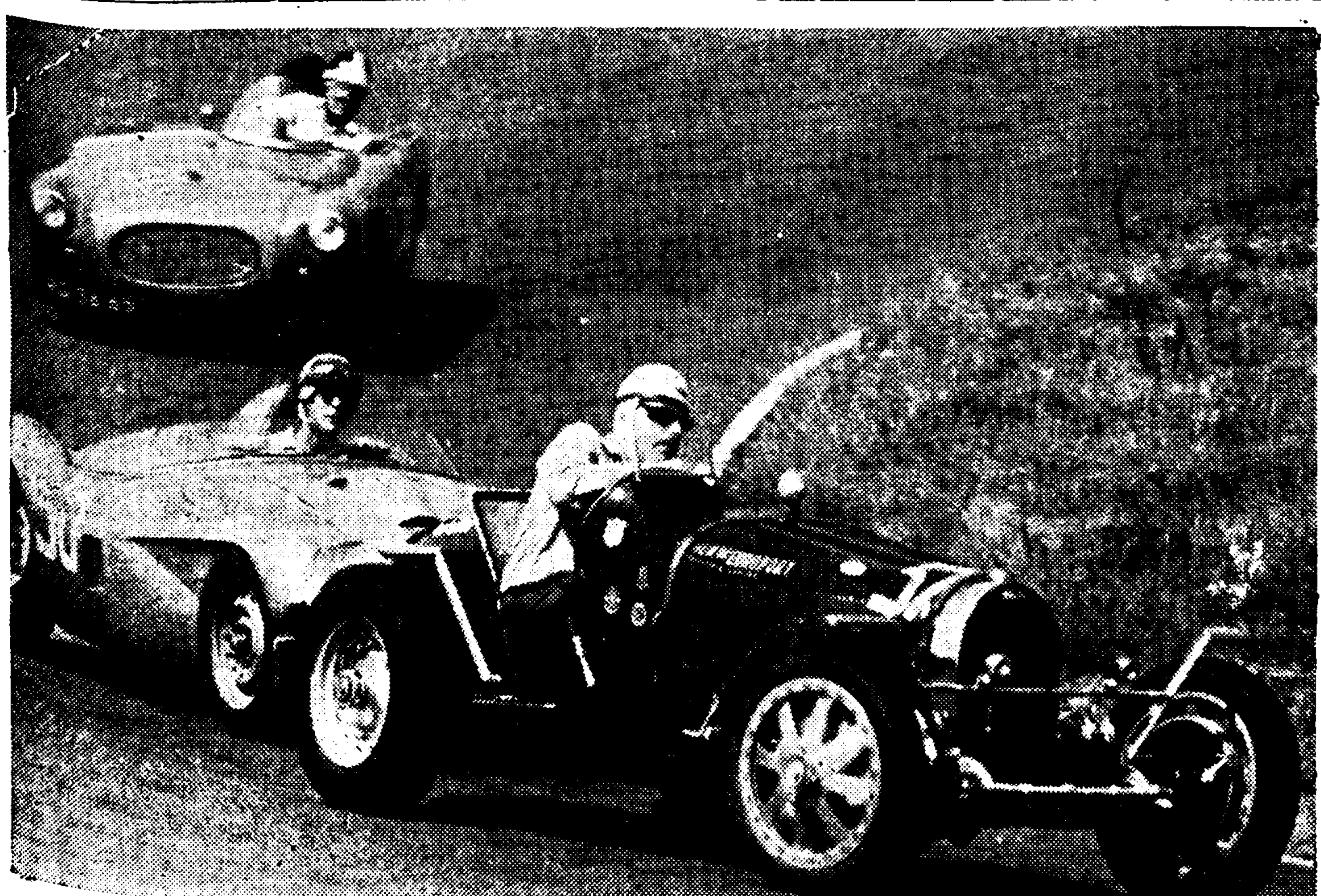
Voor ziekenhuizen, inrichtingen en instellingen, die de noodlijdende mens tot steun zijn, is het grootste bedrag aan geld nooit voldoende, doch nu de sport eindelijk de gelegenheid gaat krijgen zichzelf te kunnen bedruipen, moeten die instellingen niet ook nog van deze wal willen mee-eten. Het gevaar bestaat zelfs, dat het belangrijke comite door zijn onsympathieke pogingen geld uit de voetbalpool los te peuteren, zichzelf in de vingers snijdt, want de good-will voor al die voor de mensheid zo waardevolle instellingen kon er wel eens onder lijden.

Eenzijdig

Zeer gelukkig mag de Nederlandse sportwereld zich inmiddels prijzen, dat men juist bijtijds is overgegaan tot de oprichting van de Nederlandse Sport Federatie, die sterk staat, omdat zij miljoenen Nederlandse sportmensen vertegenwoordigd. Van regeringswege is inmiddels reeds bekend gemaakt, dat men bij de vraagstukken, verband houdende met een eventueel in te stellen nationale voetbalpool, zich zal wenden tot de Nederlandse Sport Federatie, hetgeen wij reeds willen opvatten als een nederlaag voor het inderhaast opgerichte „Comite van Instellingen voor overleg inzake Sportprijsvragen". Erger is evenwel, dat het comité eenzijdige voorlichting geeft over haar plannen, voortdurend aandrong op hetgeen Caritas-pool reeds deed voor het algemeen welzijn, doch met geen woord repte over het miljoen, dat de KNVB-pool schonk aan instellingen van algemeen welzijn. Kortom, het is touw-trekken geworden en velen kunnen zich niet aan de indruk onttrekken, dat het een goedkoop soort van profiteren is.

De Caritas-pool, die zich inmiddels naast de toto van de KNVB heeft gehandhaafd en eveneens met toestemming van de justitie kan voortgaan op zijn weg goed te doen waar mogelijk is, zal straks in een moeilijke positie komen te verkeren, vooral door de geringe belangstelling en veel kleinere deelneming, die deze Caritas-pool ondervond.

De toto van de KNVB had reeds de allure van een flinke organisatie en het zal dan ook niemand verwonderen als straks het recht van organiseren en beheren van de nationale voetbalpool in Nederland zal worden toegekend aan de Nederlandse Sport Federatie, waarin uiteraard de Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond een belangrijke vertegenwoordiging heeft.

In de Nationale Sportwagenraces op het circuit van Zandvoort bleken de oudjes het nog best te doen en draaide deze veteraan nog een goede tijd mede met de nieuwe gladdere broers.

Sneller vliegen met de KLM

Het ligt in het voornemen van de KLM om midden maart 1960 de eerste vlucht tussen Amsterdam en New York met het viermotorig straalverkeersvliegtuig DC-8 uit te voeren waarvoor een vliegtijd van 8 uur 5 minuten is vastgesteld. Het is de bedoeling met 3 diensten per week te starten.

Per 1 april zal de DC-8 dagelijks naar New York gaan vliegen en van 20 juni 1960 af zullen dagelijks twee diensten op dit trajekt per DC-8 worden gevlogen.

De andere diensten tussen Amsterdam en New York en terug worden voorlopig uitgevoerd met DC-7C's.

De vliegtijd met de DC-8 tussen New York en Schiphol is vastgesteld op 7 uur, een aanzienlijke verkorting van de huidige reisduur.

In mei 1960 komt de DC-8 op de lijn tussen Amsterdam en Mexico-City via Montreal en Houston, waarbij de reisduur met niet minder dan 9 uur wordt verkort.

Twee maanden later wordt de DC-8 ingezet op de dienst Amsterdam — Johannesburg vv., met een vliegtuigverkorting van wederom 9 tot 15 uur.

Omstreeks dezelfde tijd, maar in ieder geval begin september ligt het in de bedoeling de DC-8 via Zuid-Oost-Azie, dus via Karachi en Bangkok naar Tokio te laten vliegen (27 uur tegen thans via de zuidelijke route 45 uur).

De Super Constellation op de lijn naar Sydney wordt in september 1960 vervangen door de DC-8 en in dezelfde maand is ook Singapore aan de beurt.

Tenslotte zullen de vluchten naar de West van november 1960 af met de DC-8 worden uitgevoerd.

Wij vernemen voorts dat de poolroute via Anchorage naar Tokio en Biak in 1960 nog door DC-7C's zal worden gevlogen in ca 30 uur.

Midden december 1959 zal de Lockheed Electra worden in dienst gesteld, te beginnen met de lijnen naar Cairo en Damascus.

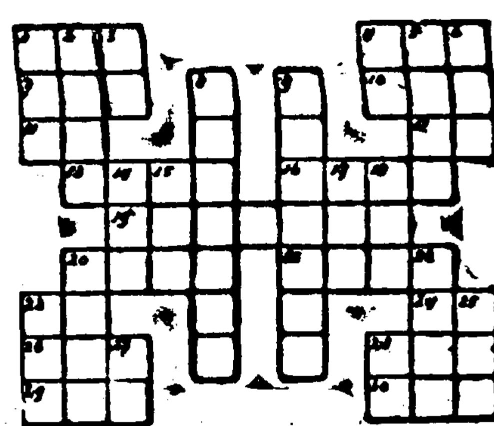
Belangwekkend is te vernemen, dat de Lockheed Electra voorjaar 1960 ook op de lijn naar Moskou zal worden ingezet.

Een miljoen Italiaanse arbeiders in staking.

Vrijdag zijn een miljoen Italiaanse arbeiders in de metaal- en apparatenindustrie een staking van vijf dagen begonnen. Deze staking, die is georganiseerd door vakbonden van alle richtingen, beoogt o.a. kracht bij te zetten aan eisen ter verbetering van de lonen en de werktijden.

De bisschop van Leiria, Mgr. Venancio, heeft de eerste steen gelegd van een kruisweg, die de in Portugal wonnende Hongaarse vluchtelingen in Fatima willen laten aanleggen ter ere van kardinaal Mindszenty en om de voorspraak van de Maagd Maria voor de bevrijding van Hongarije af te smeken.

Onze zaterdag-PUZZLE

Horizontaal: 1 indien, 4 plaats in België, 7 kledingstuk, 10 onvruchtbaar, 11 in het jaar van Christus, 12 voorzetsel, 13 uitroep, 16 soort poeder, 19 boertige nabootsing, 20 meisjesnaam, 21 jongensnaam, 23 zangnoot, 24 familielid, 26 meisjesnaam, 28 deel van het oor, 29 staatsbedrijf, 30 vreemde munt.
Verticaal: 1 gravin van Holland, 2 teken van blijdschap, 3 stoomschip, 4 gevreesde instelling in de oorlog, 5 porijzer, 6 behoeftig, 8 soort trompet, 9 ontsteld, van streek, 14 familielid, 15 stuk hout, 17 houding, 18 soort steen, 20 muntstuk, 22 zwijn, 23 vlug, 25 Eng. bier, 27 heilige, 28 soort onderwijs

Oplossing van de vorige week

Horizontaal: 1 ga; 3 ek 5 mand; 7 eend; 9 aal; 10 rat; 11 een; 14 stap; 16 cent; 17 al; 18 de; 19 maan; 23 leer; 27 ala; 28

Verticaal: 1 gala; 2 an; 3 ee; 4 snee; 5 mat; 6 dr; 7 et; 8 den; 9 as; 11 af; 13 nt; 15 pen; 16 cel; 19 ma; 20 alt; 21 aard; 22 er; 24 edel; 25 eet; 26 rk; 28 ap; 29 kr; 32 ar; 34 el.

Steeds meer Italianen gaan onbehoed door het leven

(Van onze Romeinse correspondent)

Het was drukkend in Rome: de zomerzon scheen fel en de sirocco, die vanuit de Sahara waait, tormenteerde de zenuwen. Wij kwamen een oude heer tegen met een wandelstok. Hij liep kaarsrecht, hij droeg grijze garen handschoenen en had een hoed op. Het moet een generaal in ruste geweest zijn, want wie anders draagt handschoenen in een sirocco en een vilten hoed onder de zomerzon. Er worden immers geen hoeden meer gedragen, zelfs geen panama's om iemand te vrijwaren tegen zonnesteken. De statistieken bevestigen het: nauwelijks 1% van de Italianen tussen 25 en 40 jaar is de hoed trouw gebleven in alle seizoenen en 11% in de winter. Van de oudere generatie draagt nog 38% een hoed. De mannelijke hoofdbedekking sterft uit. En niet alleen in Italië: zelfs de sombrero's, die eens met wagonladingen Biella verlieten naar Californië en Mexico, vinden geen aftrek meer. De Italiaanse hoedenindustrie verkeert in een diepe crisis. Alleen de grootste huizen overleven het en houden vol in de hoop, dat het zal verkeren.

De kleinere, maar stellig niet de slechtste producenten, die nog veel het aloude handwerk toepassen, sneuvelen. Alleen de laatste tijd moesten er zeven hun poorten sluiten. Borsalino, Barbisio en Panizza houden het (gedekte) hoofd boven water, maar terwijl vroeger de fabrieksprijs voor hun merkartikelen tussen de 2500 en 3000 lire lag en die van hun produkten van tweede kwaliteit tussen 1800 en 2000, leveren zij thans voor een gemiddelde prijs van 1500 lire. De hoedenfabrikanten hebben

DE KLAD IN DE PARAPLU'S

een defensieve federatie aangegaan.

Gezamenlijk verzorgt men nu publiciteits- en reclamecampagnes: „Denkt u, dat u kaal wordt door het dragen van een hoed?" De rapporten van de specialisten bewijzen, dat het tegendeel waar is. „Meent u, dat u er niet sportief uitziet, wanneer uw markante en gebronsde trekken overschaduwd worden door een hoofdbedekking?" De prachtigste „He-Men" tonen op modeshows hoe dynamisch en frappant-sportief het merk „Sprint" of „Race" staat en de tekenaars in de modebladen doen er nog verrukkelijke scheppen op. Trouwens, suggereren zij, de hoed behoort nu eenmaal tot de essentiële uitrustingen van de gentleman.

Maar de man op de straat blijft eigenzinnig en onbehoed. Als de zon hem te recht op de schedel staat, zet hij een vechtpetje op, een linnen flodder, waar geen droog brood aan te verdienen valt in Biella.

Zelfs de clerici, bolwerken van de vestiaire traditie, zijn niet orthodox meer. Onder het oog van de tiara lopen zij op het Pietersplein met baskenmutsjes op of laten de zon op hun kruin.

Wordt zelfs de Romeinse steek bedreigd, de steek met de kwastjes, wier aaantal stijgt met het stijgen van de waardigheid van de steekdrager?

De hoedenfabrikanten zijn niet de enigen, die somber voor zich uitzien. Ook bij de vervaardigers van paraplu's kan er geen lachje meer af. Nog maar enkele jaren geleden plachten wij de vreemdelingen te wijzen op de bloeiende inheemse paraplufolklore. Al spoedig wordt het hier in Rome te warm voor een overjas. Op regendagen wapent ieder zich met een paraplu, ook de schoolkinderen, de bedelaars en de straatjongens. Paraplu's behoren niet tot de luxe. Voor een paar gulden eerste hands, en een paar kwartjes op de tweede-hands-markt kan men ze kopen, met korte of lange stok, met smalle of brede overspanning. Maar het raakt gedaan. De regenjassenfabrikanten, de mannen van het nylon en plastic, hebben hun slag geslagen. Zij leveren ook afschuwelijke petjes, die de arme schoolkinderen als een pannekoek op het hoofd gezet worden. Het regenscherm wijkt voor uniforme en goedkope, maar smoorhete plakjassen. Vierhonderd afgevaardigden van de paraplu-industrie hebben er in Stresa over vergaderd. Maar al met al brachten zij het niet verder dan het knersen der tanden. In Turijn bijvoorbeeld, bleken veertien van de twintig fabrieken de laatste tijd te zijn gesloten.

En of de industrie de geachte cliëntèle nu een nooit geziene keuze biedt van nylon, katoen, rayon, zijde, half zijde en weefseltjes voor een paar pop, de tendentie zit tegen, het modernisme van de plastic-klevers. De prijzen zakken angstig en Zwitserland wordt overstroomd met Japanse paraplu's, waar geen mens tegen aan kan concurreren.

CURACAOENSIA

Giftpijlen van Indianen

Overgeleverde verhalen beweren, dat ook de indianen van onze eilanden over giftpijlen beschikten waarmee ze een onmiddelijk-dodend schot konden toe dienen.

De begraafurnen waren groot, en soms plaatsten ze twee lijken in een urn. In die urnen werden dan pijlen gestoken, of stokjes met een ijzeren punt; zodat het ijzer zich in de urn bevond, maar eruit kon getrokken worden. De lijklucht met al het kwade vandien trok dan in die punten die door en door werden vergiftigd.

Hadden ze een giftpijl nodig, dan trokken ze er een uit de urn. Als deze later werd aangepunt voor een tweede gebruik, dan bleef hij dodelijk, want het gift zat tot binnen in.

Tot zover mijn zegsman. Dat ijzer is natuurlijk een anachronisme. Verder kon hij me niet uitleggen, hoe die pijlen in de urnen staken, zodat je ze eruit kon trekken. Of heel dit verhaal een kern van waarheid inhoudt, zal voorlopig wel een vraagteken blijven.

Blikjes, kannen en eierdoppen

Lege blikjes, lampetkannen, en zelfs nachtspiegels dienen als amulet tegen de kwade uitwerking van het boze oog op gewassen. Voor siertuintjes helpen lege eierdoppen beter. Men zet ze ondersteboven op het hek.

Toen ik eens belangstellend naar een omheining keek waarop naar schatting vijftig a zestig kannen en nachtspiegels waren gestoken, kwam de eigenaar geruststellend naar me toe: „Niet dat ik in die onzin van het boze oog geloof, maar.... en.... je kunt niet weten'"

Voorspel van de Slavenopstand

Een oude man vertelt, wat er aan de slavenopstand voorafging. Opmerkenswaard in bijna al deze verhalen is de invloed van vrijgeworden slaven van Haiti, die zich op Curaçao bevonden, en de slaven tot geweld aanspoorden.

„De leiders van de opstand waren Louis Mercier, Toela en Basjan Karpata, allen voormannen van de slaven, bomba's. Toela ging alle knoeken af en kondigde de slaven aan: „Wij moeten onze vrijheid zien te krijgen bij het bestuur in de stad want Frankrijk heeft de vrijheid al gegeven, Holland nog niet. Bereidt u voor!

Het begon toen met een algemene [illegible] aan de gouverneur en vroeger of deze niets kon doen om de mensen weer aan het werk te krijgen".

De vervloekte pottenbakerskunst

De thans uitgestorven pottenbakkerskunst was uitsluitend vrouwenwerk. En zwaar werk. Om te kunnen beginnen moest je minstens drie soorten aarde bijeen gebracht hebben. Deze grondsoorten bevinden zich op Ronde Klip en in Sabana di Huncu. Vooreerst is klei nodig, de hoofdsubstantie. Vervolgens een bindmiddel, „lijn" genaamd; en dan nog een kleurmiddel, die de rode tint aan de potten geeft.

Al deze soorten vind je niet aan de oppervlakte, maar moeten worden uitgegraven. Aan de oppervlakte ligt alleen maar dode grond (tera morto) Pas als je gaat graven, ontmoet je de levende aarde.

Dan volgt zeven, mengen, vormen; glad strijken, drogen en bakken.

Wie met pottenbakken zijn brood verdient, is in geweten verplicht aan iedere arme die hij ontmoet iets te geven, al is het maar een cent, een plak of een stuiver.

Zwaar, zwaar werk, trabao maldiciona. Maar waarom nu juist vervloekt? Nogal „duidelijk"; omdat de opperpriester voor de dertig zilverlingen waarvoor Christus werd verkocht, een akker van de pottenbakker hebben gekocht.

Vianen

Vianen is een landhuis achter in de Penstraat gelegen, aan de zeekant. Het is gebouwd in 1800 en wel door een emeritus pastoor. De man was geboren in het plaatsje Vianen, en noemde zijn huis ter herinnering daaraan Vianen.

Dum Ve

Dum ve betekent een zang die wordt gezongen op de achtste dag dat iemand is gestorven. Een echte „ocho dia" duurt uren, tot diep in de nacht. En wat er dan al niet wordt gezongen!

Een aanmerkelijk deel van het repertoire wordt ingenomen door... latijnse zang. Het betreft hier verbasterde gregoriaanse gezangen, die een uitvaart opluisteren. Maar dan enkel op het gehoor overgenomen verhakkebast en zodanig verminkt dat men soms slechts met veel moeite het oorspronkelijke latijn herkent.

Evenwel is deze manier van zingen allerminst als een parodie bedoeld. Mannen zingen voor, en er gaat een stichting van uit. Een letterlijk opgenomen dum-ve zang is deze:

Dum ve gene,, jiu descansu sikila
prudentisima
o la mara vale
Dum ve gene,, jiu descansu sikila
prudentisima

P.B.

Portret van Boudewijn

Naast rechtlijnige ernst een grote warmte

Koning Boudewijn aanvaardde de regering onder omstandigheden die hij met geen mogelijkheid had kunnen voorzien. Bovendien werd hij geen koning van België, maar koning der Belgen. Dit staatsrechtelijk onderscheid is in zijn geval van belang. Immers, de Belgen zijn een goedig maar niet gemakkelijk bestuurbaar volk. Zij stammen van Menapiërs, Nerviërs, Taxandriërs, alle oude stammen, die reeds in de tijd van Caesar gemakkelijk in gisting kwamen door hun buitengewone gehechtheid aan de levensgloed.

Volheid van levenservaring, overvolheid van levenslust willen zij onder alle omstandigheden ondergaan, zowel in hun genoegens als in hun onderlinge verschillen van mening over staatkunde, godsdienst of kunst. Deze felheid van leven had zich uitgedrukt in moeilijkheden, die Boudewijn op de troon brachten. Hiermee kwam hij, koning der Belgen, te staan boven een volk in onrust.

Bij het gelegenheid van het bezoek dat Koning Boudewijn op het ogenblik brengt aan Nederland, schreef Antoon van Duinkerken het onderstaande portret van de Koning der Belgen.

De kans om zich als kroonprins op de hoogte te stellen van al wat er in zijn vaderland omging, heeft hij niet genoten. Voor een jonge prins heersen de binnenhuiselijke verbindingen nog boven de buitenhuiselijke. Toen hij de troon besteeg bleef dit bij zijn omgeving uit de aard van de omstandigheden niet onopgemerkt.

Er schuilde misschien een zeker voordeel in. Hoe vaak in de geschiedenis is het niet voorgekomen dat prinsen die lang wachten moesten op het ogenblik dat zij aan de regering konden komen, zich reeds binnen de groeperingen van de bevolking gehecht of verbonden hadden aan personen, groepen of meningen waarmee de nieuwe regering het oude bestand teniet kon doen. Hier was van zulk een kroonprinselijke omgang met politici en vooraanstaande personen uit het economische en sociale leven van de Staat in het geheel geen sprake geweest. De prins werd overvallen door zijn koningschap.

Het voordeel, dat hierin valt op te merken is, dat hij ten opzichte van de verhouding die verscheidene groeperingen tegenover zijn vader hadden gevestigd of pas aangenomen als het ware blanco stond. Of hij er een oordeel over had, bleef onbekend. Men kon zowel veronderstellen, dat de binnenhuiselijke bindingen voor hem van grote waarde zouden zijn, en wie zou dat bij een jonge prins niet met graagte veronderstellen, als men verwachten kon dat hij een grote openheid zou vertonen tegenover alles wat nu plotseling op een leeftijd waarop de ver antwoordelijkheid iemand erg zwaar drukt op hem afstormde. Opvallend was de grote, waardige terughoudendheid waarmede hij personen en instellingen tegemoet trad.

Een grote soldaat huilt niet

In 1934 stapte er in Noordwijk een kleine jongen uit een mooie auto. Dit kleine jongen ging logeren bij burgemeester van de Mortel. Op een gegeven dag tijdens het fietsen kwam hij te vallen en direct schoten natuurlijk de mensen toe om te kijken of het ernstig was. Met bijna de tranen in zijn ogen maar zich bijtend op de lippen antwoordde de jongen: „Een grote soldaat huilt niet". Wie die jongen was? Dezelfde die nu wederom Noordwijk bezoekt: Boudewijn..

Geen sprookjeskoning

Voor de Belgen was niets aangenamer geweest dan iemand die zich stormenderhand bemind zou hebben gemaakt. Dit ligt in hun aard. Zij hadden gaarne een jonge vorst gezien die, de krul verkiezende boven de strakke lijn, het land zwierig zou zijn doorgetrokken als een sprookjeskoning. Zulk een persoonlijkheid was in Boudewijn niet te ontmoeten. Historisch is dit echter verre te verkiezen geweest boven een eventuele stormenderhand veroverde volksgunst, waarbij conflicten, die er nu eenmaal waren, een scherpte konden hebben aangenomen, die nu door het wijze beleid en de rustige terughoudendheid van de vorst achterwege is gebleven.

Openheid van geest onderscheidde nochtans de jonge vorst van het eerste ogenblik. Hij is een man die rustig kijkt en uit wiens blik zijn aandacht onmiddellijk spreekt. Hij luistert, hij ziet hij neemt in zich op. Hij geeft hierbij geen grote tekenen van gemoedsbewogenheid, maar de spanning om ogen en lippen geeft te verstaan, dat wat uit de buitenwereld tot hem komt ook werkelijk diep tot hem doordringt en dat het straks in uren van eenzaamheid zal worden overdacht, verwerkt en met reeds opgedane ervaringen in verbinding gebracht.

Deze weldoende rust, uitstralend bij iedere ontmoeting, had de natie nodig op het ogenblik waarop ze haar jonge vorst ontving. Zij heeft ze nodig hebben in de jaren, die er opvolgden. Altijd, waar hij verscheen, werkte de vorst het vertrouwen, te begrijpen wat zijn onderdanen bij hun bejegening te zijnen opzichte bedoelden. Hij liet zich niet misleiden door vlotte schijn, maar wachtte rustig, tot het wezen van de zaken in hem doorgedrongen.

Een toeval bracht ons met hem in zeer onverwachte aanraking. De wandelclub van Nijmeegse professoren had voor een korte vakantie, gelijk ze die omstreeks Pasen ieder jaar in vriendenverband neemt, zich een verblijf verschaft, mede dank zij de hulp van de commissaris van de koning, de gouverneur van Limburg, mr L. Roppe, in het landelijke plaatsje Genk in Belgisch Limburg. In de omgeving van dit kleine maar welvarende stadje bevindt zich het grote natuurreservaat Bokrijk, dat gedeeltelijk als arboretum, gedeeltelijk als ontspanningsoord, gedeeltelijk ook als folkloristisch museum is ingericht. Bij avond wordt het zeer grote park van dit ontspanningsoord soms met elektrische lampen, zelfs van verschillende kleuren, verlicht. een Amerikaanse methode om bomen die door de natuur reeds zo schoon gemaakt zijn door de kunst nog enigermate op te luisteren. wat niet altijd volgens ieders smaak kan geschieden. Nu zou op een van de avonden, dat wij ons in Genk bevonden het park Bokrijk worden verlicht. De gouverneur der provincie liet opbellen, dat hij het buitengewoon prettig zou vinden, wanneer de Nijmeegse professoren van de wandelclub eens naar de verlichting kwamen kijken.

Wilt U een uurtje wachten?

Hij kreeg prof. Rogier aan de telefoon. Nu is Rogier een van de beminnelijkste mensen die ik ken, maar hij heeft een uitdrukkingswijze, misschien aan zijn geboorteplaats Rotterdam te danken, die een vreemdeling wel eens wat abrupt in de oren kan klinken.

Rogier vernam van de directeur van Bokrijk, dat de gouverneur van de provincie het op prijs zou stellen, wanneer de heren wilden komen zien naar het verlichte park.

Wij waren van een verre wandeling teruggekomen en zouden juist aan tafel gaan, toen dit bericht doorkwam. Dus zei Rogier: „Dat is goed, dat zullen de heren zeker graag doen. maar wilt u een uurtje wachten? Dat licht zal wel even aanblijven, want de heren gaan nog aan tafel!"

Van de andere zijde van de telefoon werd ingestemd met dit voorstel en toen Rogier ons mededeelde, voor welk doel hij aan de telefoon geroepen was, maakte niemand grote haast om naar die verlichting te gaan kijken omdat we reeds een uur of zes gewandeld hadden. Maar wij wilden anderzijds de gouverneur ter wille zijn, nadat we van hem zoveel prettigs hadden ondervonden.

Met het eten werd enigermate voortgemaakt en de auto's gingen vijf kwartier later naar het park Bokrijk. We bemerkten wel dat, terwijl de lichten daar aan waren, er eigenlijk erg weinig bezoek was, doch in de tijd omstreeks Pasen is er nog niet veel toerisme. Hoewel misschien de een of ander het heeft uitgesproken, bracht het ons toch niet in een bijzondere verbazing. Zeker was er niemand van ons die op dat ogenblik verwachten kon wat er inderdaad zou gebeuren.

Mag ik U voorstellen

Tussen de verlichte bomen, in een donker laantje zagen we een kleine groep mensen staan, waarbij vanzelf de gouverneur het eerst onze aandacht trok, omdat wij hem herhaaldelijk op deze reis hadden ontmoet, in zijn huis waren geweest, met hem waren uitgegaan hem als geleide gehad hadden in verschillende openbare gebouwen die we bezochten. Het lag dus voor de hand, dat de een na de ander de hand uitstak om de gouverneur te begroeten, maar die zei: „Mag ik u voorstellen aan Zijne Majesteit de Koning der Belgen."

Toen drong tot onze schaamte tot ons door, dat wij Koning Boudewijn misschien zelfs vijf kwartier hadden laten wachten op de aanwezigheid van een vriendengroepje van Nijmeegse professoren.

De koning liet van enig ongeduld volstrekt niets blijken. Hij begroette ieder van ons hartelijk, was blijkbaar reeds in een voorafgaand gesprek op de hoogte gebracht van de aard van de werkzaamheden van de mensen die hij zou ontmoeten en hield met ieder een kort overeenkomstig die werkzaamheden ingericht gesprek. Nu ik toevallig de laatste was, die hij begroette, wandelde hij met mij even een stukje van de laan op en neer. Hierbij trof, — wanneer ik de vrijmoedigheid mag hebben zulke mededelingen te doen, — mij opnieuw die telkens in hem verrassende gretigheid van aandacht. Hij weet, dat hij dingen ontmoeten zal. dingen horen uit een letterlijke BUITEN-wereld.

Bijna het hele bestaan log nog buiten hem, toen hij koning werd. En zonder enige gulzigheid van absorptievermogen aan de dag te leggen, maakt hij toch de spanning merkbaar, waarmee alles, dat van buiten komt, als het ware gefilterd zal worden om binnen zijn bewustzijn een nieuw, voor zijn doeleinden bruikbaar aanzicht te krijgen.

Naast deze terughoudende, misschien zelfs wat strakke en rechtlijnige ernst, zeker het hoofdkenmerk van zijn portret zoals het op dit ogenblik van de geschiedenis te tekenen is, valt evenzeer de warmte op van de naar het leven hunkerende Belg, die ook de koning der Belgen is.

Hij heeft met zijn volk toch die drang naar de volheid van het bestaan, naar de doorgrondig van de vreugde tot haar uiterste en ook naar de vatbaarheid voor smart tot de droesem gemeen.

De koning der Belgen is zelf, helder Vlaamse sprekende, iemand van die stam die uit Menapiërs, Nerviërs, Taxandriërs uit de oudheid van de geschiedenis gekomen Vlamingen, Brabanders, Henegouwers, Limburgers, Luxemburgers verenigd heeft tot een onderling vaak voor onze Hollandse ogen woelig, voor onze Hollandse oren luidruchtig, voor onze Hollandse geest van leven schuimende gemeenschap.

Hij heeft de macht in zich, waarmee een groot schrijver een van zijn laatste werken beëindigen kon met de mededeling: „J'ai vécu", ik heb geleefd. Dit betekent, dat het levensproces zelf in hem rijpt tot de kunst, de dingen die gedaan zijn van minder belang te achten dan de dingen die gedaan moeten worden.

's-Gravenhage. — De Verenigde Staten hebben bij het internationaal gerechtshof te Den Haag een eis tot schadevergoeding ingediend tegen de Russische regering, welke een bedrag van 760.000 dollar benadert, in verband met het incident op 7 november 1954, toen Russische Mig-straaljagers een Amerikaans militair vliegtuig boven Hokkaido, een Japans eiland, neerschoten.

In officiële Amerikaanse kringen koestert men weinig hoop ten aanzien van deze zaak. Tot nu toe heeft de Sovjetrussische regering nog nooit een uitspraak van het hof erkend.

Het Amerikaanse vliegtuig in kwestie van een D-29 bommenwerper, welke door verscheidene Russische jagers werd aangevallen en neergeschoten.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30. en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: CRECHE: Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30)
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis

ARUBA

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

10—45. — Voron staat op het punt, een einde aan het korte gesprek te maken, maar Axe houdt hem terug.

„Ik begrijp uw beweegredenen", zegt hij minzaam. „Inderdaad zult ge sneller kunnen opschieten, als ge niet op een meelegger behoeft te letten."

Voron ontdooit wat.

„Maar", vervolgt Axe op dezelfde onschuldige toon, „dan zult ge mij bij aan boord moeten nemen!"

„Ge bedoelt?" gromt Voron.

„Wel, ik was van plan het bevel op de meelegger te nemen, maar het lijkt mij bij nader inzien beter en vlugger, als ik met uw schip meega."

De twee mannen meten elkaar enkele tellen zwijgend met de ogen en even schijnt het Axe toe, dat Voron iets van zijn zelfverzekerdheid kwijt is. Dan knikt de oude krijger stug, en draait zich op zijn hielen om.

De dag van het vertrek is aangebroken, als Axe ongemerkt met K[...] naar de ligplaats van hun eigen boten gaat. Ze onderwerpen de sche[...] – die reeds de gehele zomer opgelegd zijn – aan een nauwkeurig on[...]derzoek en Axe wijst de beste aan.

„Ge volgt Vorons Drakar dus een dag na ons vertrek!" zegt A[...] „Zoek veertig van uw beste krijgers uit. Wees voorzichtig, dat ge bu[...] gezicht blijft! Misschien zie ik spoken, dan is er nog geen man a[...] boord. Maar ik vindt het een heel wat veiliger gevoel, dat er een tro[...] bekwame krijgers in ons kielzog vaart."

Kell knikt en de mannen gaan uit elkaar.

Axe vertelt Winonah niets van zijn afspraak met de aanvoerder, w[...] licht zou zij zich er aan ergeren. Blij en opgewonden staat zij, gevol[...] door Axe aan boord en even later vaart Vorons Drakar tussen de eiland[...] door, de open zee op. Het onzekere avontuur is begonnen.

Kunst van oude Indianen - Culturen uit Mexico

Gehele kunst doortrokken van Symbolen van leven en dood

In de morgen van 28 oktober 1942 liepen de eerste Europese schepen de Barian baai van Cuba binnen. Het waren de „Santa Maria" van Columbus, geëscoteerd door de „Nina" en de „Pinto". In februari 1519 vertrok Hernán Cortéz met 11 kleine schepen, een handvol soldaten en matrozen en 16 paarden van Cuba voor een waaghalzig avontuur, dat zou eindigen met de ondergang van het machtigste rijk, dat Amerika tot dan gekend had. Tussen die twee jaartallen ligt een tijdsspanne van 27 jaar. Rekent men de twee jaren van strijd er bij, dan nog zijn er geen 30 jaar verlopen sinds de eerste landing van de „Santa Maria" en de overwinning van een miljoenenrijk, waarvan ook Cortez de sterkte, de omvang der religieuze kracht en de verschrikking niet bij benadering kende. Wij gaan er prat op, dat de evolutie in de twintigste eeuw zich zo snel voltrekt; de Spanjaarden van de zestiende eeuw bleven niet achter. Het begrip snelheid is altijd betrekkelijk. In zijn rapporten had Columbus geschreven: „het volk is laf en geschikt om gecommandeerd te worden en om aan het werk te worden gezet, om te zaaien en al het andere te doen, dat noodzakelijk wordt geacht". Nog altijd twist men over de kwestie of de Spanjaarden hun Apostolische zending lieten prevaleren, dan wel of hun dorst naar macht en goud en rijkdom hen dreef de Indiaanse cultuur te vernietigen. Hoe dan ook, enkele decennia later was er nog zo weinig over het machtige rijk, dat de aartsbisschop van Yucatan, Diego de Landa, zich geroepen voelde, datgene op schrift te stellen wat hij nog met eigen ogen van de Indiaanse beschaving had gezien. Maar zijn boek „Relacion de las Cosas de Yucatan" raakte in de vergetelheid evenals verscheidene andere codici. Nog geen honderd jaar geleden zijn ze herontdekt en zij vormden de basis voor een geheel nieuwe tak van archeologische studie. De eigenlijke goed opgezette speurtocht naar de verzonken cultuur is pas enkele tientallen jaren oud en totaal onverwachte vondsten openden een ongekende wereld.

Felle expressiviteit

Het heeft weinig zin ons nu nog kwaad te maken over het brute optreden van Cortéz. Soldaten hebben slechts een militair doel voor ogen, slechts de overwinning interesseert hen. Napoleon moge veel voor de Egyptologie gedaan hebben, later zag hij er niet tegen op de schoonste kunstschatten weg te slepen en van het Alhambra te Granada maakte hij een munitiedepot, hetzelfde lot dat het Parthenon onderging. De Turken hebben niet geschroomd de hoofdstad van Byzantium leeg te roven en volledig te brandschatten. Wat is er tijdens de laatste wereldoorlog al niet verloren gegaan. Soldaten en avonturiers leren het nooit. Wat in eeuwen met de grootste zorg, kunstzinnige vervoering en ongelooflijk vakmanschap tot stand gekomen is, kan in enkele dagen totaal verwost worden. Cortéz kon ook niet weten (hij wist niets en gokte maar met ijzingwekkende moed) dat het Azteekse rijk met de wijfelende Montezuma aan het hoofd, de slotfase vormde van een beschaving van duizenden jaren en hij werd geconfronteerd met een cultuur, waarin de bloedige mensenoffers de meest afschuwelijke vorm hadden aangenomen. Heel de krijgstactiek, heel het bestuur was gevangen in de waanidee, dat de zon slechts zou verrijzen uit de nacht, wanneer zij gevoed werd onder de nog kloppende harten der slachtoffers. Iedere veldtocht was er op gericht krijgsgevangenen te maken teneinde offermateriaal te bezitten. De Spanjaarden mochten dan wel eens een heks verbrand hebben of een ketter hebben gehangen; de met bloed bespatte priesters, die zich soms in de huid van de geofferden staken, de door korsten geronnen bloed overdekte altaren, de opslagplaatsen van duizenden schedels waren voor hen tekens aan de wand, die een totale vernietiging rechtvaardigden. De vraag is echter of de Spanjaarden niet precies zo gehandeld zouden hebben, wanneer de mensenoffers niet hadden bestaan.

Het is aan de bijna blinde Engelse historicus William Prescott te danken, dat in het midden van de vorige eeuw de eerste onderzoekingen naar de Mexicaanse cultuur op gang kwamen. Aan de hand van oude codici schreef Prescott zijn geschiedenis over de verovering van Mexico. Hij kwam reeds tot de overtuiging (hoewel hij nooit in de Caraibian geweest was) dat vóór het Aztekenrijk verscheidene oudere kulturen bestaan moesten hebben. Kort daarna ontdekte men dat een volk, dat der Tolteken, de grote bouwers en vervaardigers van monumentale beeldhouwwerken door de Azteken geassimileerd moest zijn. Daarna vond men westelijker in schier ondoordringbare oerwouden van Guatemala en Honduras grote resten van verlaten steden, die al eeuwen voor de komst van Cortéz ontvolkt moesten zijn. De grootste vondst was Chichen Itzá, een metropool met een ongekende glans aan gebouwen, beeldhouwwerken, vazen en schalen. Uit tal van geheimzinnige tekens ging zich een beeldtaal losmaken en men ontdekte dat het volk der Maya's reeds een kalender gekend heeft, even perfect als de onze. Maar deze kalender werd de dwingende kracht van geloof en maatschappij, alles werd er naar gericht en zonder haar zou nooit de voorspelling ontstaan zijn omtrent de terugkeer van Quetzalcoatl, de gevederde slangengod, in het jaar beginnend met de dag 1 riet, het jaar waarin Cortéz landde.

Sinds enkele decennia is de kennis van de Midden-Amerikaanse culturen zover uitgebreid, dat wil niet alleen meer spreken over de Maya's, Tolteken en Azteken, maar historici hebben een hele reeks van onafhankelijke volkeren met eigen karaktereigenschappen in kunst en architectuur aan de vergetelheid ontrukt. Wat men onder de eenvoudige noemer van Pre-columbiaanse kunst vervatte, blijkt te zijn een eindeloze archaïsche periode teruggaand tot 2000 à 1500 jaar voor Christus. Daarna spreekt men van klassieke culturen, ontstaan plm. 300 jaar voor het begin onzer jaartelling. Die der Olmeken, der Zapoteken, die van Teotihuacan. Later kennen men de cultuur der Huasteken, der Totonaken en der Maya's.

Nog steeds komt men tot grotere differentiatie, want het onderzoek is nog lang niet gereed. Het aantal archeologische vindplaatsen is fabelachtig hoog. Officieel zijn er 11000 vindplaatsen gesignaleerd, maar middelen, geld en archeologen ontbreken voor grondig onderzoek in de meestal volkomen onherbergzame streken. De Mexicaanse regering heeft wel het werk geheel gecentraliseerd, waardoor schadeaanrichtend geliefhebber binnen de perken wordt gehouden.

Vrijwel al de bovengenoemde tijdperken en culturen zijn voorwerpen op de grote tentoonstelling aanwezig. In de hal van het Gemeentemuseum steekt een ... meter hoge stenen strijder omhoog. Het is van de vijf „Atlanten" van Tula, eens als ... karyatiden opgesteld. Het beeld weegt vele tonnen en het opstellen in de museum hal alleen al is een prestatie. Vanuit een halfduistere ruimte, geraffineerd door schijnwerpers belicht, staart u een enorme stenen jaguar aan: grijnzende bek, angstaanjagende ogen, een krans van gestyleerde manen om de kop. Het is een cuauhxcalli, een reusachtige bloedschaal, waarin de harten der ongelukkigen werden geworpen. Hoewel er geen spoor meer over is van het lugubere ritueel, overvielen mij wonderlijke gedachten bij het beschouwen van dit beeld.

Het is alsof men een soort geestelijke poort doortrekt, een doorgang naar welke men niet tot verder begrip van de Mexicaanse kunst kan komen. Ofschoon de gehele kunst doortrokken is van symbolen van dood en leven, aarde en hemel, duisternis en licht, hoewel het verbonden zijn met de dood voortdurend tot ons komt in schedels en beenderen, soms ingelegd met turkoois, jade, obsidiaan, en rotskristaal om het bizarre en ... karakter te verhogen, hoewel die gevederde slangengod (vermenging van het meest aardse en het meest hemelse dier) tot in magische spanning is uitgebeeld, toch moet men niet menen, dat de Mexicaanse kunst hiermede is bepaald. De grote verscheidenheid der culturen geeft steeds weer een ander beeld van plastische oplossing in steen en ceramiek en dikwijls komt men tot verbluffende vondsten, die de moderne beeldhouwkunst beschaamd doen maken. Tal van oplossingen die wij gevonden menen te hebben ter vrijmaking van de sculptuur van klassicistische wetten, blijken door de Mexicanen reeds vele eeuwen geleden te zijn beproefd en met welk een verbluffend resultaat.

Op het ogenblik wordt er in Den Haag een tentoonstelling gehouden gewijd aan de Mexicaanse kunst. In verband hiermee werd in de TIJD-MAASBODE dit artikel geplaatst, dat een indruk geeft van deze biezondere kunst.

Een graf-urn, welke in Mexico bij opgravingen gevonden werd. Zapotheken-cultuur, daterend uit het jaar 400 voor Christus. Deze urn is van aardewerk en haar afmetingen zijn: 65 en 60 cm. (Oaxaca).

Kandelaber in de vorm van de levensboom.
Volkskunst uit Puebla
Ceramiek, bedekt met glazuur.

Offerbloedschaal (Cuauhxicalli) in de vorm van een Jaguar.
Aztekenkultuur (1324—1521).
Bazalt, l. 2,25 m.
Nationaal Museum voor Anthropologie, Mexico City.

Men vraagt zich wellicht af, hoe het mogelijk is, dat men nog zoveel voorwerpen heeft kunnen terugvinden van een cultuur, die werkelijk zeer doeltreffend vernietigd is. Men moet daarbij niet vergeten, dat hier voornamelijk van een steencultuur sprake is, de tempels waren gigantische mastodonten, zonder veel constructie enigszins gelijkend op de Egyptische pyramiden. De voortwoekerende vegetatie der oerwouden, de stormen van het woestijnzand en de geweldige afmetingen (altaren van 30 ton waren geen uitzondering) zijn haast automatische beschermingen geworden. Wat men aan kleinere plastieken vond zijn voornamelijk graf-figuren. Men vond eindeloze necronolen en nog zijn er tientallen onontgonnen, een dorado voor de archeoloog. Uit de archaïsche tijd stammen de vreemde vrouwen-figuurtjes, vruchtbaarheids-idolen, zoals ze ook in Mesopotanië en Oost-Europa gevonden zijn (nieuwe aanwijzing voor de migratie-theoriën?). In de tijd der Olmeken begint de Mexicaanse kunst een heel eigen karakter te krijgen. Dan doemen die dwergachtige vreemde wezens op, vaak gebocheld, met verbeten infantiele gelaatsexpressie, soms wangedrochtelijk, maar in de West-cultuur wordend tot uitermate geestige wezens, soms kantig van bouw, dan weer ruimtelijk plastisch, met joyeuze gebaren en glimlachende gezichten. Ze hurken gemoedelijk bij elkaar en zijn vaak vergezeld van merkwaardige vetgemeste haarloze hondjes, een lievelingsvoedsel van de Mexicanen. Ze werden de doden tot troost meegegeven. Uitzonderlijk zijn de kleinplastieken uit de West-cultuur, begrafenis-optochten, dansende figuren, bezigheden in het dorp, de huisjes zelfs zijn afgebeeld. Een grote tafel staat vol met deze klei-kneedsels.

Ook de plastiek der Maya's heeft een zeer eigen karakter. Oorspronkelijk is zij diep-menselijk, innig haast in haar afbeelding van hurkende priesters. Maar langzamerhand groeit een weerbarstig, haast demonisch karakter in felle expressiviteit. Tegelijkertijd ontstaat de groei-uit-het-blok, waarbij door een minimum aan steen weg te laten wonderlijke zeggingskracht ontstaat. Hier blijkt pas hoe groot de beeldhouwkunst bij deze volken was. Een springende sprinkhaan (wat is er subtieler) uit één blok groen marmer, een opgerolde slang, een papegaaien-kop, met doorboorde ronde partijen, mooier dan Brancusi het ooit heeft kunnen slijpen in de steen. Bij de Azteken wordt de macabere kracht zinnebeeld van een ten ondergang gedoemde beschaving.

Coalicue, de Godin van Dood en Aarde.
Aztekenkultuur (1324—1521).
Bazaltachtige steen, h. 1.17 m.
Nationaal Museum voor Anthropologie, Mexico City.

De met doodkoppen gesierde mannen, wezens die u aanzien als willen zij bijvoorbaat een chimère veroorzaken, alles krachtig in vlakken gebouwd. Het is alsof de glans en de gloed, de liefde en de menselijke eerlijkheid geweken zijn voor het niets en niemand ontziend systeem van angst en waandenkbeelden.

Er zijn kamers met prachtige sieraden, goud en edelstenen, gespaard voor de roofzucht der bezetters, ontkomen aan de horde der zeerovers, die rondzwierf om de Spanjaarden van hun kostbare lasten te beroven. Hoeveel van Montezuma's schatten zal er niet rusten op de bodem van de Oceaan? Twee beelden zijn mij zeer bijgebleven. Het gebochelde mannetje met zijn hemelse glimlach, een stok in de hand, een enkele strenge lijn, die het hoofd opneemt in de ritmiek van de beweging en de liggende figuur, de God van de regen uit de Mayatijd. Zijn handen op de buik, een schaal vasthoudend, waarin ook weer de offers geworpen werden. Hij kijkt ons vreemd vanopzij aan, een verdwaasde blik als kan hij het niet helpen, een vormgeving, zo prachtig en rustgevend, ondanks de bizarre achtergrond, dat Henry Moore moest verklaren, dat hij, ofschoon het beeld hem sterk geïnspireerd heeft bij zijn liggende figuren, de plastische spanning niet heeft kunnen evenaren.

LUNS van de partij op diner in Geneve

In officiele kringen is desgevraagd bevestigd, dat de minister van buitenlandse zaken, mr Luns door de Britse minister van buitenlandse zaken, de heer Selwyn Lloyd, is uitgenodigd voor een diner op maandag 13 juli in Geneve.

Aan dit diner zullen mede aanzitten de minister van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten Herter en diens ambtgenoten Couve de Murville van Frankrijk en Von Brentano van de Westduitse bondsrepubliek.

Gestyleerde guacamayo (papegaaien) kop.
Tolteken kultuur, Xochicalco (800 — 1200).
Bazalt, h. 57 cm.
Nationaal Museum voor Anthropologie, Mexico City.

****

Beperkingen opgelegd aan Amerikaanse gezantschap in Boedapest

De Hongaarse regering heeft het personeel van het Amerikaanse gezantschap te Boedapest beperkingen van zijn bewegingsvrijheid opgelegd. aldus heeft Radio-Boedapest gemeld

In een Hongaarse nota, die en de legatie is overhandigd, wordt gezegd, dat de Verenigde Staten, ondanks herhaalde waarschuwingen, niet voldoende aandacht hebben geschonken aan de verbetering van de diplomatieke betrekkingen tussen de twee landen. Volgens deze nota zijn de Verenigde Staten betrokken bij ondermijnende aktiviteit en spionage.

De aard van de beperkingen voor het personeel zijn in een nota omschreven, aldus de Hongaarse zender.

Cuba reorganiseert gevangeniswezen

Als onderdeel van een strafrechthervorming, die de revolutionaire regering op Cuba wil doorvoeren, zullen over het gehele land verspreid 13 gevangenissen worden gebouwd met een kapaciteit van 750 gedetineerden elk.

De bestaande gevangenissen op het eiland Pinos en te Havana zullen worden opgeheven. Van de nieuwe gevangenissen zullen er drie tuchtscholen zijn voor jeugdige delikwenten van 18 tot 25 jaar.

Acht der gevangenissen zullen bestemd zijn voor mannen boven 25 jaar en een voor vrouwen ouder dan 25 jaar.

Ook NEDERLAND koopt WAPENS in ISRAEL

Onthullingen in DUITSLAND-- Kabinetscrisis in ISRAEL

(Van onze Israëlische korrespondent)

De onthullingen begonnen in het West-Duitse blad „Der Spiegel", dat zich zo langzamerhand een reputatie op het gebied der internationale sensaties opgebouwd heeft.

Onmiddellijk werden deze onthullingen overgenomen door het Israelische middagblad „Jediot Acharonot" en de zaak was aan het rollen gebracht.

In het Israëlische kabinet waren het de twee ministers der links-socialistische coalitie-partij „Achdoet Avoda", die de crisis forceerden. Zij eisten onmiddellijke annulering van de contracten met West Duitsland voor de levering van granaatwerpers der Israelische militaire industrie. Maar zij begingen stellig een tactische fout toen zij verklaarden, dat de premier en minister van defensie, David Ben Goerion deze zaak nooit in het kabinet ter sprake had gebracht.

Want onmiddellijk daarop publiceerde de regering de protocollen van kabinetszittingen van 14 december 1958, 18 januari 1959 en 29 maart 1959, waarin deze zaak was besproken en beslist. Weliswaar maakten ook toen de ministers van genoemde partij bezwaar, maar noch toen, noch in de daarop volgende correspondentie tussen Ben Goerion en de twee ministers Bar Jehoeda en Carmel, welke correspondentie thans ook gepubliceerd is, nam de aangelegenheid de vorm ener volledige crisis aan.

Dat dit thans wel geschiedt berust ongetwijfeld op de omstandigheid, dat Israel zich in een verkiezingsjaar bevindt. In november dient een nieuw parlement gekozen te worden en sommige partijen vinden dergelijke aangelegenheden, waarbij de emoties hoog gaan, te belangrijk om niet uit te buiten, zelfs als daarbij belangen van nationale veiligheid op het spel staan.

De crisis zal waarschijnlijk lange tijd duren, wellicht tot na de aanstaande verkiezingen, en in die tussentijd zal waarschijnlijk een soort zakenkabinet — ongetwijfeld opnieuw onder leiding van Ben Goerion, het land besturen.

Dat Nederland tot de eerste landen heeft behoord, die reeds enige jaren geleden bepaalde lichte wapens van Israëls wapenindustrie begonnen te betrekken, was algemeen bekend, evenwel nog nooit gepubliceerd. Als gevolg van de in Israël ontstane opwindingen en de noodzakelijk geworden publicaties van kabinets-protocollen, is thans ook Nederland genoemd als één der afnemers. Er zijn redenen om aan te nemen, dat de regering in Den Haag thans geen bezwaren meer zal maken tegen deze bekendmaking, daar anders ongetwijfeld de Israëlische regering de naam van Nederland uit de openbaar gemaakte protocollen had geschrapt.

Het internationale bureau voor kernenergie te Wenen heeft meegedeeld, dat het meer dan 238.000 dollar zal uitgeven voor technische hulp aan Indonesie, de Verenigde Arabische republiek Thailand.

Sportief Plakboek

Olympisch Vuur per straalvliegtuig

Amerika gaat het groots aanpakken in Squaw Valley. Voor de Olympische Winterspelen moet het „historische" vuur helemaal uit het Griekse Olympia komen en bij zo iets schakelt men tegenwoordig een straalvliegtuig in. In Los Angeles krijgt de fakkel na het razendsnelle transport onderdak in het plaatselijke colosseum en daarna komen 600 atleten in touw om het vlammende symbool via San Francisco naar Californië te brengen. Dat is precies 1000 kilometer lopen.

Om de zaak niet te eenvoudig te maken gaat de vlam dan per helikopter naar de hoogste berg van Squaw Valley, waar een skiër klaar staat om de nog steeds brandende fakkel in grootste stijl naar beneden te voeren. Een omweg, zult ge zeggen, maar voor de „show" hebben de Amerikanen veel over. Zelfs komt Walt Disney er aan te pas om als voorzitter van de ceremoniële commissie de Winterspelen een luchtige entourage te geven.

Scheidsrechter smacht naar avondeten

Onvoorziene omstandigheden daargelaten, bijvoobeeld duisternis of slecht weer, moet een wedstrijd in de honkbalhoofdklasse bij een gelijke eindstand verlengd worden totdat een beslissing is verkregen. Aldus staat het in de reglementen. Dat het een vrij vage omschrijving is, die dubieuze beslissingen kan uitlokken, is onlangs gebleken. Bij de wedstrijd H.H.C.-O.V.V.O. in Haarlem bleef het na negen innings nog zo lang gelijk (4-4), dat scheidsrechter Hetem begon te vrezen, te laat te komen voor zijn avondeten. Na vier uur machteloos gezwaai met het slaghout kreeg de heer Hetem er genoeg van. In zijn achterhoofd doemden de „onvoorziene omstandigheden" uit een reglement op. Geen duisternis, geen slecht weer, alleen maar een wedstrijd, die in een slop was geraakt. H.H.C. en O.V.V.O. hadden elkaar pat gezet. De arbiter staakte de strijd.

Ofschoon in de hoofdklasse een ontmoeting niet gelijk „kan" eindigen, voelt de honkbalbond er wel voor om in dit geval beide partijen een puntje te geven en er verder maar niet meer over te praten. En nu? Misschien bemerkt de volgende keer een scheidsrechter al na drie uur honkbal een veelzeggend gerommel in zijn maag, of misschien vindt hij het zelfs niet eens de moeite waard om te verlengen. Het is maar met hoe ge het als scheidsrechter bekijkt. De reglementen laten een royale interpretatie toe. Wij stellen voor de onvoorziene omstandigheden een wat royaler omschrijving te geven. Wat bijvoorbeeld te denken van: „Duisternis, regen (wind niet), honger of dorst van scheidsrechter of spelers, lusteloosheid van een der veldscheidsrechters, gebrek aan interesse van de eerste honkman en een misprijzende opmerking van de terreinknecht, die ook wel eens naar huis wil." De stemming van het publiek is natuurlijk niet minder belangrijk.

In Haarlem gaven de toeschouwers na vier speeluren afkeurende commentaren. Men had honger en eiste boter bij de vis, in dit geval een beslissing. Niemand ging naar huis. Totdat scheidsrechter Hetem zijn body-protector met vermoeide gebaren afgordde.

De Almelose eerste divisieclub Heracles heeft het afgelopen seizoen een voetballer in zijn gelederen gehad, die behalve met de bal aardig weg wist met de bokshandschoenen. Niet dat de Zuid-Afrikaan Darius Dhlomo — hem bedoelden wij — op het veld gebruik maakte van zijn stevige punch; daarvoor was hij te verstandig. Wel zong Dhlomo na de wedstrijd het hoogste lied onder de douche. De laatste tijd meende men er een vals ondertoontje in te horen en daar bleek reden voor te zijn. Darius had het niet meer naar zijn zin in Heracles. Op eigen verzoek kwam hij op de transferlijst, maar een contract met een andere club bleef uit.

Nu heeft Dhlomo met de wijsheid zijn volk eigen, besloten zijn levensloop aan de omstandigheden aan te passen. Op de eerste plaats amateur-voetballer worden, ten tweede zijn vuisten gaan benutten en tenslotte als zanger optreden. Binnenkort hoopt de Zuid-Afrikaan, die een half jaar voor Heracles voetbalde als prof. in de ring te verschijnen. Het wachten is op de toestemming van de boksbond in zijn geboorteland. Intussen rekent men er op, dat Dhlomo zijn beide sporthobby's niet op de verkeerde momenten met elkaar zal verwarren.

Zwarte handel in Rome op til

De zwarte handel zal weer ouderwets opbloeien in Rome. Een oude en verfijnde kunst, die de oude stad in vroegere tijden deed uitsteken boven alle andere „gerenommeerde" centra op dit gebied. De koopwaar? Olympische toegangsbewijzen. Begin volgend jaar zullen de 250.000 kaartjes worden gedistribueerd volgens een weloverwogen systeem met een duidelijke hoofdlijn: de helft voor Italië, de rest voor het buitenland. Alleen de geaccrediteerde reisbureaux zullen de toegangsbewijzen over de grens mogen verkopen en uitsluitend aan degenen, die kunnen aantonen onderdak in Rome te hebben besproken. Ieder land krijgt een eerste toewijzing, waarna vraag en aanbod een rol gaan spelen.

Hoe het zij men verwacht in Rome een actieve handel, waarbij voor belangrijke evenementen de prijzen diepzwart zullen worden. Normaal zal men de kaartjes kunnen kopen voor f 2.— en meer met als duurste prijs ongeveer f 36.—. De bedragen zijn even hoog als bij de Olympische Spelen in Helsinki, zeven jaar geleden.

Wat de aankoop van een televisietoestel betreft, hebben de Zweden op het moment keuze tussen niet minder dan een achthonderd modellen van een vijftigtal fabrikanten van wie tien Zweedse, aldus heeft het officiële Zweedse keuringsinstituut voor elektrische apparaten, Semko, medegedeeld.

Bij de bouw van een stuwdam in de Han, een rivier in de Chinese provincie Honan, is onlangs een koppergieterij bloot gelegd, die meer dan 3000 jaar oud zou zijn. In hetzelfde gebied hebben Chinese oudheidkundigen ook een ijzergieterij ontdekt, die cirka 1800 jaar oud zou zijn.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

6

HOOFDSTUK II

Hoe Tommy door die avond heenkwam, heeft hij eigenlijk nooit goed geweten. Hij durfde zijn blikken niet te vaak laten dwalen in de richting van Mrs. Blenkensop. Bij het diner verschenen er nog drie bewoners van Sans Souci: een echtpaar van middelbare leeftijd, Mr. en Mrs. Cayley; en een jonge moeder, Mrs. Sprot, die uit Londen gevlucht was met haar dochtertje en het blijkbaar een teleurstelling vond, dat zij gedwongen was in Leahampton te blijven. Zij zat naast Tommy, richtte nu en dan een paar fletse ogen, die iets van kruisbessen hadden, op hem en vroeg met een enigszins neuzige stem: „Gelooft u ook niet, dat het wel weer veilig is in Londen? Iedereen gaat nu toch weer terug, nietwaar?"

Voordat Tommy kon antwoorden op deze naïeve vragen, bracht zijn buurvrouw aan de andere zijde, de dame met de kralen, in het midden: „Nu, maar ik vind, dat je met kinderen niets riskeren mag. Die kleine schat van een Betty van u! U zoudt het uzelf toch zeker nooit vergeven en u weet: Hitler heeft gezegd, dat de blitzkrieg tegen Engeland nu ieder ogenblik kan komen — en met een heel nieuw soort gas, geloof ik."

Majoor Bletchley viel op scherpe toon in: „Allemaal onzin, dat geklets over gas. Die kerels zullen wel wijzer zijn dan hun tijd te verknoeien met gas. Sterk explosieve bommen en brandbommen. Dat hebben ze in Spanje ook gedaan."

De hele tafel nam nu geanimeerd aan het gesprek deel. Tuppence piepte met een dwaas hoog stemmetje: „Mijn zoon Douglas zegt—"

Douglas, ja dat zal waar zijn, dacht Tommy. Ik zou wel eens willen weten, waarom hij nu precies Douglas moet heten.

Na het diner, dat een weidse naam was voor een paar schrale gangen, die allemaal even smakeloos waren, begaf iedereen zich naar de conversatiezaal. De breiwerken werden weer opgenomen en Tommy was gedwongen om een lang en uitzonderlijk vervelend relaas aan te horen van majoor Bletchley's ervaringen aan het Noordwestelijk front.

De blonde jongeman met de lichtblauwe ogen ging weg, na een buiginkje op de drempel te hebben gemaakt. Majoor Bletchley onderbrak zijn verhaal en gaf Tommy een por in zijn ribben.

„Die jongeman, die daar zo even weggegaan is...... Dat is een vluchteling. Hij is zowat een maand vóór de oorlog uit Duitsland gevlucht."

„Is het een Duitser?"

„Ja. Maar geen Jood. Zijn vader heeft moeilijkheden gekregen, omdat hij critiek op het Nazi-regiem had uitgeoefend. Twee van zijn broers zitten daar in een concentratiekamp. Die knaap hier is er net op tijd tussen uitgeknepen."

Op dat ogenblik werd Tommy opgeëist door Mrs. Cayley, die hem tot het bittere eindje het verhaal van haar wankele gezondheid vertellen moest.

Het onderwerp was voor de spreekster zo allesomvattend, dat het bijna bedtijd was, eer Tommy kon ontsnappen.

De volgende morgen stond hij vroeg op om een wandeling te maken. Hij liep stevig door tot aan de pier en was op de terugweg langs de esplanade, toen hij een bekende gestalte uit de andere richting zag komen. Tommy nam zijn hoed af.

„Goeden morgen," zei hij beminnelijk. „Eh — Mrs. Blenkensop, geloof ik?"

Er was niemand, die hen kon horen. Tuppence antwoordde: „Dr. Livingstone voor u."

„Hoe ter wereld ben je hier gekomen, Tuppence?" mompelde Tommy. „Het is een wonder, gewoon een wonder."

„Helemaal geen wonder — alleen hersens."

„Jouw hersens zeker?"

„Hoe raad je het? Jij en je verwaande Mr. Grant! Ik hoop, dat dit een lesje voor hem mag zijn!"

Dat zou niet meer dan billijk zijn, vond Tommy. „Vooruit, Tuppence, vertel op hoe je dit voor elkaar gekregen hebt. Ik word gewoon opgegeten van nieuwsgierigheid."

„Het was heel eenvoudig. Van het ogenblik af, dat Mr. Grant over onze Mr. Carter begon, begreep ik wat er aan de hand was. Ik wist, dat het niet maar een of ander ongelukkig bureauwerkje zou zijn. Maar dàt hij het zei, bewees mij, dat ik er niets van zou mogen weten. Daarom besloot ik hem te vlug af te zijn. Ik verliet de kamer om de fles sherry te halen en onderwijl ging ik vlug even naar de flat van de Browns om met Maureen te telefoneren. Ik drukte haar op het hart, dat ze me moest opbellen en zei wat ze moest zeggen. Ze deed meteen mee — een prachtige, hoge verschrikte stem — je kon door de hele kamer horen, wat ze zei. Ik speelde mijn rol, simuleerde ontsteltenis, medelijden met een vriendin in nood en ging er van door met alle tekenen van agitatie en schrik. Ik sloeg de deur van de hal hard dicht, maar zorgde er voor, dat ik binnen bleef en glipte de slaapkamer binnen, waar ik de verbindingsdeur openmaakte, die achter die hoge kast verborgen is."

„En toen heb je alles gehoord?"

„Alles," zei Tuppence voldaan.

Verwijtend zei Tommy: „En je hebt niets laten merken."

„Natuurlijk niet. Ik wou je eens een lesje geven. Jou en je Mr. Grant."

„Hij is niet speciaal mijn Mr. Grant en ik zou zeggen, dat je hem dat lesje nu wel geleerd hebt."

„Mr. Carter had mij niet zo schunnig behoeven te behandelen," vond Tuppence. „En ik geloof, dat de Intelligence tegenwoordig niet meer is wat hij in onze dagen was."

Tommy zei ernstig: „De Intelligence zal zijn oude luister weer krijgen, nu wij er weer bij zijn. Maar waarom Blenkensop?"

„Waarom niet?"

„Ik vind het zo'n rare naam om te kiezen."

„Het was het eerste wat mij inviel en het is erg makkelijk in verband met mijn ondergoed."

„Wat bedoel je, Tuppence?"

„B, domoor! B van Beresford, B van Blenkensop. Geborduurd op mijn hemdjes en broekjes. Patricia Blenkensop. Prudence Beresford. Waarom heb jij Meadowes gekozen? Dat is nou pas een rare naam."

(Wordt vervolgd)